

Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (tretji senat)

z dne 9. novembra 2023*

„Pritožba – Konkurenca – Nadzor koncentracij podjetij – Uredba (ES) št. 139/2004 – Ugovor nezakonnosti – Člen 4(1) – Obveznost predhodne priglasitve koncentracij – Člen 7(1) – Obveznost zadržanja izvedbe koncentracij – Področje uporabe – Pojem ‚izvedba‘ koncentracije – Člen 14(2) – Sklep o naložitvi glob zaradi izvedbe koncentracije pred njeno priglasitvijo in odobritvijo – Obveznost obrazložitve – Načelo sorazmernosti – Neomejena sodna pristojnost“

V zadevi C-746/21 P,

zaradi pritožbe na podlagi člena 56 Statuta Sodišča Evropske unije, vložene 2. decembra 2021,

Altice Group Lux Sàrl, nekdanja New Altice Europe BV, v likvidaciji, ki jo zastopata R. Allendesalazar Corcho in H. Brokelmann, abogados,

pritožnica,

drugi stranki v postopku sta

Evropska komisija, ki so jo sprva zastopali M. Domecq, M. Farley in F. Jimeno Fernández, nato pa M. Domecq in M. Farley, agenti,

tožena stranka na prvi stopnji,

Svet Evropske unije, ki ga zastopata A.-L. Meyer in O. Segnana, agenta,

intervenient v postopku na prvi stopnji,

SODIŠČE (tretji senat),

v sestavi K. Jürimäe (poročevalka), predsednica senata, N. Piçarra, M. Safjan, N. Jääskinen in M. Gavalec, sodniki,

generalni pravobranilec: A. M. Collins,

sodna tajnica: R. Stefanova-Kamisheva, administratorica,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 1. februarja 2023,

* Jezik postopka: angleščina.

po predstavitvi sklepnih predlogov generalnega pravobranilca na obravnavi 27. aprila 2023

izreka naslednjo

Sodbo

- 1 Družba Altice Group Lux Sàrl, nekdanja New Altice Europe BV, v likvidaciji (v nadaljevanju: Altice), s pritožbo predlaga razveljavitev sodbe Splošnega sodišča Evropske unije z dne 22. septembra 2021, Altice Europe/Komisija (T-425/18, EU:T:2021:607; v nadaljevanju: izpodbijana sodba), s katero je to določilo znesek globe, ki je bila tej družbi naložena s členom 4 Sklepa Komisije C(2018) 2418 final z dne 24. aprila 2018 o naložitvi glob zaradi izvedbe koncentracije v nasprotju s členom 4(1) in členom 7(1) Uredbe (ES) št. 139/2004 (zadeva M.7993 – Altice/PT Portugal) (v nadaljevanju: sporni sklep), in sicer na 56.025.000 EUR, v preostalem pa je tožbo zavrnilo.

Pravni okvir

Uredba (ES) št. 139/2004

- 2 Uredba Sveta (EGS) št. 4064/89 z dne 21. decembra 1989 o nadzoru koncentracij podjetij (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 8, zvezek 1, str. 31) je bila z učinkom od 1. maja 2004 razveljavljena z Uredbo Sveta (ES) št. 139/2004 z dne 20. januarja 2004 o nadzoru koncentracij podjetij (Uredba ES o združitvah) (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 8, zvezek 3, str. 40). Glede na obdobje, na katero se nanaša ravnanje, ki je predmet spornega sklepa, se *ratione temporis* uporablja zadnjenavedena uredba.
 - 3 V uvodnih izjavah 5, 6, 8, 20 in 34 Uredbe št. 139/2004 je navedeno:
 - „(5) Vendar pa je treba zagotoviti, da proces reorganizacije ne povzroča trajne škode konkurenci; pravo Skupnosti mora tako vsebovati predpise, ki urejajo tiste koncentracije, ki lahko bistveno ovirajo učinkovito konkurenco na skupnem trgu ali na njegovem znatnem delu.
 - (6) Zato je potreben poseben pravni instrument, ki omogoča učinkovit nadzor vseh koncentracij glede na njihov učinek na strukturo konkurence v Skupnosti in ki je edini instrument, ki se uporablja za tovrstne koncentracije. Uredba [št. 4064/89] je omogočila razvoj politike Skupnosti na tem področju. Ob upoštevanju izkušenj pa je treba to uredbo preoblikovati v zakonodajo, zasnovano za zadostitev izzivov bolj integriranega trga in prihodnje širitve Evropske unije. Skladno z načeloma subsidiarnosti in sorazmernosti iz člena 5 Pogodbe [ES] je v tej uredbi določeno le tisto, kar je nujno potrebno za izpolnitev cilja zagotavljanja neizkrivljene konkurence na skupnem trgu skladno z načelom odprtega tržnega gospodarstva s svobodno konkurenco.
- [...]
- (8) Predpisi, ki jih je treba sprejeti s to uredbo, naj veljajo za bistvene strukturne spremembe, ki vplivajo na trg prek državnih meja katere koli države članice. Takšne koncentracije naj se, kot splošno pravilo, rešujejo izključno na ravni Skupnosti, ob uporabi sistema ‚vse na enem mestu‘ in skladno z načelom subsidiarnosti.

[...]

(20) Koncept koncentracije je primerno opredeliti tako, da zajema transakcije, ki povzročijo trajno spremembo nadzora udeleženih podjetij in tako strukture trga. [...] Poleg tega je primerno obravnavati kot eno samo koncentracijo tiste transakcije, ki so tesno povezane zaradi okoliščin ali imajo obliko več transakcij vrednostnih papirjev, ki se opravijo v razumno kratkem časovnem obdobju.

[...]

(34) Za zagotovitev učinkovitega nadzora so podjetja predhodno obvezana priglasiti koncentracije z razsežnostjo Skupnosti po sklenitvi dogovora, objavi javne ponudbe ali pridobitvi kontrolnega deleža. [...] Izvajanje koncentracij naj se zadrži do sprejetja končne odločitve Komisije. Vendar pa naj se po potrebi omogoči odstopanje od tega zadržanja na zahtevo udeleženih podjetij. [...]"

4 Člen 1 te uredbe, naslovljen „Področje uporabe“, v odstavku 1 določa:

„Brez poseganja v člen 4(5) in člen 22 ta uredba velja za vse koncentracije z razsežnostjo Skupnosti, kakor so opredeljene v tem členu.“

5 Člen 3 navedene uredbe, naslovljen „Opredelitev koncentracije“, v odstavkih 1 in 2 določa:

„1. Šteje se, da koncentracija nastane, kadar se trajno spremeni nadzor zaradi naslednjih dejavnikov:

(a) združitve dveh ali več predhodno neodvisnih podjetij ali delov podjetij, ali

(b) pridobitve neposrednega ali posrednega nadzora enega ali več drugih podjetij ali njihovih delov s strani ene ali več oseb, ki že nadzorujejo vsaj eno podjetje, ali s strani enega ali več podjetij, bodisi z nakupom vrednostnih papirjev ali premoženja bodisi s pogodbo ali kakor koli drugače.

2. Nadzor nastane s pravicami, pogodbami ali drugimi sredstvi, ki ločeno ali skupno in ob upoštevanju ustreznih dejstev ali predpisov omogočajo izvajanje odločilnega vpliva na podjetje, in sicer:

(a) lastništvo ali pravica do uporabe celotnega ali dela premoženja podjetja;

(b) pravice ali pogodbe, ki zagotavljajo odločilni vpliv na sestavo, glasovanje ali sklepe organov podjetja.“

6 Člen 4 te uredbe, naslovljen „Predhodna priglasitev koncentracij in napotitev pred priglasitvijo na zahtevo strank, ki priglášajo koncentracijo“, v odstavku 1, prvi pododstavek, določa:

„[Evropski] [k]omisiji je treba koncentracije z razsežnostjo Skupnosti, kakor so opredeljene v tej uredbi, priglasiti pred njihovo izvedbo in po sklenitvi pogodbe, objavi javne ponudbe ali pridobitvi kontrolnega deleža.“

7 Člen 7 Uredbe št. 139/2004, naslovljen „Zadržanje izvajanja koncentracij“, v odstavkih 1 in 3 določa:

„1. Koncentracija z razsežnostmi Skupnosti, kakor je opredeljena v členu 1 ali ki jo pregleda Komisija skladno s členom 4(5), se ne izvede bodisi pred priključitvijo bodisi do takrat, ko je bila razglašena za združljivo s skupnim trgom z odločbo iz členov 6(1)(b), 8(1) ali 8(2), ali na podlagi domneve skladno s členom 10(6).

[...]

3. Komisija lahko na zahtevo podeli izjemo od obveznosti iz odstavkov 1 in 2. Zahteva po podelitvi izjeme mora biti utemeljena. Pri odločanju o zahtevi Komisija med drugim upošteva učinke zadržanja na eno ali več podjetij, udeleženih v koncentraciji, ali na tretjo stranko, in nevarnost, ki jo koncentracija predstavlja konkurenci. Da bi zagotovili možnosti za učinkovito konkurenco, se lahko za to izjemo določijo pogoji in obveznosti. Za odstopanje se lahko zaprosi in je lahko odobreno kadarkoli, tudi pred priključitvijo ali po transakciji.“

8 Člen 8 te uredbe, naslovljen „Pooblastila Komisije za odločanje“, v odstavku 4 določa:

„Kadar Komisija ugotovi, da je bila koncentracija:

- (a) že izvedena in razglašena za nezdružljivo s skupnim trgom, ali
- (b) izvedena v nasprotju s pogojem, ki ga določa odločba, sprejeta združljivo z odstavkom 2, s katero je bilo ugotovljeno, da bi brez pogoja koncentracija izpolnjevala merilo iz člena 2(3), ali v primerih iz člena 2(4) ne bi izpolnjevala meril iz člena [101(3) PDEU],

lahko Komisija:

- od udeleženih podjetij zahteva prenehanje koncentracije, zlasti na način prenehanja združitve ali odsvojitve vseh pridobljenih deležev ali premoženja, tako da se ponovno vzpostavi stanje, ki je obstajalo pred izvedbo koncentracije; kadar stanja, ki je obstajalo pred izvedbo koncentracije, s prenehanjem koncentracije ni mogoče vzpostaviti, lahko Komisija sprejme kateri koli drug primeren ukrep za čimprejšnjo vzpostavitev takšnega stanja,
- odredi kateri koli drug primeren ukrep za zagotovitev, da udeležena podjetja razpustijo koncentracijo ali sprejmejo druge ukrepe za vzpostavitev prejšnjega stanja, kakor je zahtevano v odločbi.

V primerih, ki spadajo v točko (a) prvega pododstavka, se lahko ukrepi iz tega pododstavka naložijo bodisi z odločbo iz odstavka 3 bodisi s posebno odločbo.“

9 Člen 14(2) in (3) navedene uredbe določa:

„2. Komisija lahko osebam iz člena 3(1)(b) ali udeleženim podjetjem z odločbo naloži globe, ki ne presegajo 10 % skupnega prometa udeleženega podjetja v smislu člena 5, če namerno ali iz malomarnosti:

- (a) skladno s členoma 4 ali 22(3) ne priključijo koncentracije pred njeno izvedbo, razen če so za to izrecno pooblaščen s členom 7(2) ali odločbo, sprejeto skladno s členom 7(3);

(b) izvedejo koncentracijo ob kršitvi člena 7;

[...]

3. Pri določanju zneska globe se upošteva narava, teža in trajanje kršitve.“

10 Člen 16 te uredbe, naslovljen „Pregled Sodišča [Evropske unije]“, določa:

„Sodišče [Evropske unije] ima neomejeno pristojnost v smislu člena [261 PDEU] za pregled odločb, s katerimi Komisija določi globo ali periodične denarne kazni; Sodišče lahko prekliče, zmanjša ali poveča naloženo globo ali periodično denarno kazen.“

Prečiščeno obvestilo o pravni pristojnosti

11 V točkah 18 in 54 Prečiščenega obvestila Komisije o pravni pristojnosti v okviru Uredbe Sveta (ES) št. 139/2004 o nadzoru koncentracij podjetij (UL 2008, C 95, str. 1, v nadaljevanju: Prečiščeno obvestilo o pravni pristojnosti) je navedeno:

„(18) Nadzor je mogoče pridobiti tudi na pogodbeni podlagi. Za zagotovitev nadzora mora pogodba voditi do podobnega nadzora vodstva in virov drugega podjetja kot v primeru pridobitve delnic ali sredstev. Poleg tega mora biti za prenos nadzora nad vodstvom in viri za takšne pogodbe značilno zelo dolgo trajanje (običajno brez možnosti za predčasno prekinitev za stranko, ki zagotavlja pogodbene pravice). [...] Takšne pogodbe lahko pripeljejo tudi do skupnega nadzora, če imata tako lastnik sredstev kot podjetje, ki nadzira vodstvo, pravico veta pri strateških poslovnih odločitvah.“

[...]

(54) Izključni nadzor se pridobi, če lahko eno samo podjetje izvaja odločilen vpliv nad drugim podjetjem. Ločiti je mogoče med dvema splošnima primeroma, v katerih ima podjetje izključen nadzor. Prvič, podjetje, ki izvaja izključni nadzor, ima pristojnost določanja strateških poslovnih odločitev drugega podjetja. To pristojnost se običajno doseže s pridobitvijo večine glasovalnih pravic v družbi. Drugič, za primer pridobitve izključnega nadzora gre tudi, ko en delničar lahko da veto glede strateških odločitev v podjetju, vendar pa ta delničar sam po sebi nima pristojnosti za nalaganje takšnih odločitev (tako imenovan negativni izključni nadzor). V takšnih okoliščinah ima en delničar enako stopnjo vpliva, kot je tista, ki jo ima običajno posamezni delničar, ki družbo skupno nadzira, tj. pristojnost za preprečitev sprejetja strateških odločitev. Nasprotno kot v primeru skupno nadzorovanega podjetja ni drugih delničarjev z isto stopnjo vpliva, za delničarja z negativnim izključnim nadzorom pa ni nujno, da sodeluje z določenimi drugimi delničarji pri odločanju o strateškem vedenju odvisnega podjetja. Ker lahko ta delničar povzroči zastoj, pridobi odločilen vpliv po členu 3(2) in s tem nadzor v smislu Uredbe o združitvah [...].“

Dejansko stanje in sporni sklep

12 Dejansko stanje spora je predstavljeno v točkah od 1 do 29 izpodbijane sodbe. Za potrebe te pritožbe ga je mogoče povzeti, kot sledi.

Prevzem družbe PT Portugal, ki ga je izvedla družba Altice

- 13 Družba Altice, multinacionalna družba za telekomunikacije in kabelsko televizijo s sedežem na Nizozemskem, je 9. decembra 2014 z brazilskim telekomunikacijskim operaterjem Oi SA sklenila pogodbo o nakupu delnic (*Share Purchase Agreement*, v nadaljevanju: SPA). Ta pogodba je določala, da bo družba Altice prek svoje hčerinske družbe Altice Portugal SA v smislu člena 3(1)(b) Uredbe št. 139/2004 prevzela izključni nadzor nad družbo PT Portugal SGPS SA (v nadaljevanju: PT Portugal), ki je telekomunikacijski in multimedijski operater, katerega dejavnosti se nanašajo na celoten telekomunikacijski sektor na Portugalskem.
- 14 Za zaključek tega prevzema je bilo med drugim treba pridobiti odobritev Komisije v skladu s to uredbo.
- 15 Družba Altice je 2. junija 2015 javno objavila, da je bila transakcija zaključena in da je bilo nanjo preneseno lastništvo delnic družbe PT Portugal.

Faza pred prigrasitvijo

- 16 Družba Altice je 31. oktobra 2014 navezala stik s Komisijo in jo obvestila o svojem načrtu za pridobitev izključnega nadzora nad družbo PT Portugal. Sestanek družbe Altice s službami Komisije je potekal 5. decembra 2014.
- 17 Družba Altice je 12. decembra 2014 Komisiji poslala zahtevo za dodelitev skupine, odgovorne za obravnavo njene zadeve, 18. decembra 2014 pa so se začeli stiki pred prigrasitvijo.
- 18 Družba Altice je 26. januarja 2015 Komisiji predložila predlog zavez v zvezi z odprodajo njenih hčerinskih družb Cabovisão in ONI na Portugalskem.
- 19 Družba Altice je 3. februarja 2015 Komisiji predložila osnutek obrazca za prigrasitev, ki je med prilogami vseboval izvod SPA.

Prigrasitev in pogojni sklep o odobritvi koncentracije

- 20 Transakcija je bila 25. februarja 2015 uradno priglašena Komisiji.
- 21 Komisija je 20. aprila 2015 sprejela sklep (v nadaljevanju: sklep o odobritvi), s katerim je transakcijo razglasila za združljivo z notranjim trgov pod pogojem spoštovanja zavez, priloženih temu sklepu, med katerimi je bilo tudi to, da bo družba Altice odprodala hčerinski družbi Cabovisão in ONI.

Sporni sklep in postopek, po katerem je bil sprejet

- 22 Komisija je 13. aprila 2015 družbi Altice poslala zahtevo po informacijah v zvezi z izmenjavami med tožečo stranko in družbo PT Portugal na sestanku njunih vodstvenih delavcev, ki je potekal pred sprejetjem sklepa o odobritvi in za katerega je izvedela iz medijev. Družba Altice je 17. aprila 2015 Komisiji predložila pripombe.

- 23 Komisija je po več zahtevah po podatkih, na katere je družba Altice odgovorila, družbo Altice z dopisom z dne 11. marca 2016 obvestila, da je začela preiskavo, da bi ugotovila, ali je ta družba kršila člen 4(1) in člen 7(1) Uredbe št. 139/2004.
- 24 Komisija je po zahtevah za predložitev dokumentacije in dodatnih podatkih, na katere je družba Altice odgovorila, ter po sestanku z družbo Altice, navedeni družbi 17. maja 2017 poslala obvestilo o ugotovitvah o možnih kršitvah, v katerem je predhodno ugotovila, da je kršila ti določbi. Družba Altice je 18. avgusta 2017 v odgovor na to obvestilo predložila pisne pripombe.
- 25 Komisija je 24. aprila 2018 sprejela sporni sklep.
- 26 Komisija je v tem sklepu ugotovila, da je imela družba Altice pred sprejetjem sklepa o odobritvi in v nekaterih primerih pred priglasitvijo možnost izvajati odločilni vpliv na družbo PT Portugal oziroma da je izvajala nadzor nad to družbo, s čimer je kršila člen 7(1) in člen 4(1) Uredbe št. 139/2004.
- 27 V naslovu 4 spornega sklepa so navedeni razlogi, zaradi katerih je Komisija ugotovila, da je družba Altice SPA izvedla, preden je Komisija odobrila koncentracijo, s čimer je kršila člen 7(1) Uredbe št. 139/2004. Natančneje, v podnaslovu 4.1 je navedeno, da so nekatere klavzule SPA (v nadaljevanju: dogovori pred zaključkom) družbi Altice dajale pravico veta na odločitve v zvezi s poslovno politiko družbe PT Portugal. V podnaslovu 4.2 so opisani primeri, v katerih je bila družba Altice vpletena v vsakodnevno delovanje družbe PT Portugal. Komisija je v zvezi s tem ugotovila, prvič, da je družba Altice v sedmih primerih dejansko izvajala odločilen vpliv na dejavnosti družbe PT Portugal, in drugič, da sta si družbi PT Portugal in Altice izmenjali občutljive informacije, kar je štela za dodaten dokaz, da je družba Altice odločilno vplivala na družbo PT Portugal. V podnaslovu 4.3 so navedene ugotovitve Komisije o tem, zakaj pogoji SPA, ki so opisani v podnaslovu 4.1, in ravnanje strank, ki je opisano v podnaslovu 4.2, pomenijo izvajanje SPA, preden je Komisija koncentracijo razglasila za združljivo z notranjim trgom.
- 28 V naslovu 5 spornega sklepa so navedeni razlogi, na podlagi katerih je Komisija ugotovila, da je družba Altice transakcijo izvedla pred priglasitvijo koncentracije, s čimer je kršila člen 4(1) Uredbe št. 139/2004. Dogovori pred zaključkom, nekateri od sedmih primerov dejanskega odločilnega vpliva in nekatere izmenjave informacij naj bi se zgodili pred to priglasitvijo.
- 29 Komisija je na podlagi teh razlogov v členih 1 in 2 obrazložitve spornega sklepa ugotovila, da je družba Altice vsaj iz malomarnosti izvedla koncentracijo, preden je bila ta odobrena, s čimer je kršila člen 7(1) Uredbe št. 139/2004, oziroma preden je bila ta priglašena, s čimer je kršila člen 4(1) te uredbe.
- 30 Komisija je v skladu s členom 14(2) Uredbe št. 139/2004 v členih 3 in 4 tega sklepa družbi Altice za ugotovljeni kršitvi naložila dve globi, vsako v znesku 62.250.000 EUR.

Postopek pred Splošnim sodiščem in izpodbijana sodba

- 31 Družba Altice je 5. julija 2018 v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložila tožbo za razglasitev ničnosti spornega sklepa in, podredno, za odpravo ali znižanje zneska glob, ki sta ji bili s tem sklepom naloženi.

- 32 Predsednik sedmega senata Splošnega sodišča je Svetu Evropske unije na podlagi njegovega predloga s sklepom z dne 6. decembra 2018 dovolil intervencijo v podporo predlogom Komisije.
- 33 Družba Altice je v utemeljitev svojih predlogov za razglasitev ničnosti spornega sklepa uveljavljala ugovor nezakonnosti in navedla štiri tožbene razloge, ki jih je Splošno sodišče preučilo v treh fazah. Splošno sodišče je najprej v točkah od 54 do 67 izpodbijane sodbe zavrnilo ugovor nezakonnosti, ki se je nanašal na člen 4(1) in člen 14(2)(a) Uredbe št. 139/2004. Nato je v točkah od 68 do 259 navedene sodbe zavrnilo prvi, drugi in tretji tožbeni razlog družbe Altice v zvezi z obstojem kršitve člena 4(1) in člena 7(1) te uredbe. Nazadnje je v točkah od 260 do 277 navedene sodbe zavrnilo četrti tožbeni razlog in zlasti trditve v zvezi s kršitvijo načela sorazmernosti in „načela prepovedi dvojnega kaznovanja, ki temelji na splošnih načelih, skupnih pravnim redom držav članic“. Zato je v točki 277 izpodbijane sodbe zavrnilo predloge za razglasitev ničnosti spornega sklepa.
- 34 Družba Altice je v utemeljitev svojih predlogov v zvezi z zneskom glob navedla peti tožbeni razlog, ki se nanaša na nezakonnost glob in kršitev načela sorazmernosti in ki je razdeljen na pet delov. Splošno sodišče je zavrnilo prve štiri dele, zlasti tretji del, ki se je nanašal na nezakonnost glob zaradi nezadostne obrazložitve določitve njunega zneska. V okviru petega dela je v okviru izvajanja svoje neomejene sodne pristojnosti menilo, da je treba znesek globe, ki je bila družbi Altice naložena zaradi kršitve člena 4(1) Uredbe št. 139/2004, znižati za 10 % in znesek določiti na 56.025.000 EUR. Splošno sodišče je namreč ugotovilo, da je družba Altice Komisijo o koncentraciji na lastno pobudo obvestila precej pred podpisom SPA in poslala zahtevo za dodelitev skupine, odgovorne za obravnavo njene zadeve.

Postopek pred Sodiščem in predlogi strank

- 35 Pritožnica s pritožbo Sodišču predlaga, naj:
- izpodbijano sodbo razveljavi;
 - razglasi člene od 1 do 4 spornega sklepa za nične,
 - podredno, zniža globi, naloženi v členih 3 in 4 spornega sklepa, kakor ga je spremenilo Splošno sodišče;
 - še bolj podredno, zadevo vrne v razsojanje Splošnemu sodišču in
 - Komisiji naloži plačilo stroškov, ki so pritožnici nastali v pritožbenem postopku in v postopku pred Splošnim sodiščem.
- 36 Komisija Sodišču predlaga, naj:
- pritožbo zavrne in
 - družbi Altice naloži plačilo stroškov.
- 37 Svet Sodišču predlaga, naj:
- zavrne prvi pritožbeni razlog in

– družbi Altice naloži plačilo stroškov, ki so ji nastali v pritožbenem postopku.

Pritožba

38 Družba Altice v utemeljitev pritožbe navaja šest razlogov.

Prvi pritožbeni razlog

39 Družba Altice s prvim pritožbenim razlogom Splošnemu sodišču očita, da je napačno uporabilo pravo pri preizkusu ugovora nezakonitosti, ki ga je podala v zvezi s členom 4(1) in členom 14(2)(b) Uredbe št. 139/2004. Ta pritožbeni razlog je razdeljen na tri dele.

Prvi del prvega pritožbenega razloga

– Trditve strank

40 Družba Altice s prvim delom prvega pritožbenega razloga trdi, da je Splošno sodišče v točkah od 54 do 58, od 60 do 64, 66, 264, 265 in 271 izpodbijane sodbe napačno uporabilo pravo, ker je ugotovilo, da se s členom 4(1) in členom 7(1) Uredbe št. 139/2004 uresničujeta „samostojna cilja“ in se z njima nalagata dve ločeni obveznosti, in sicer obveznost priglasitve in obveznost zadržanja, ki bi lahko bili predmet posebnih sankcij.

41 Družba Altice na prvem mestu poudarja, da od sprejetja Uredbe št. 139/2004 obveznosti priglasitve ni mogoče razlikovati od obveznosti zadržanja niti je ni mogoče samostojno kršiti in tudi ne more biti predmet posebne sankcije. Čeprav se člen 4(1) te uredbe krši, če se koncentracija izvede pred njeno priglasitvijo, naj bi bila ta izvedba zajeta prav s členom 7(1) navedene uredbe.

42 Zato naj se s tema določbama – v nasprotju s tem, kar naj bi Splošno sodišče razsodilo v točkah 56, od 60 do 62 in 271 izpodbijane sodbe – ne bi uresničevala „samostojna cilja“, ampak enoten cilj ter zato en in isti pravni interes. Namen tega cilja naj bi bil zagotoviti učinkovitost predhodnega nadzora koncentracij z razsežnostjo Skupnosti. Za to naj bi se z navedenima določbama prepovedovala izvedba koncentracije pred njeno priglasitvijo. Splošno sodišče naj v točki 60 izpodbijane sodbe ne bi upoštevalo dejstva, da člen 7(1) Uredbe št. 139/2004 ne prepoveduje le izvedbo koncentracije, preden jo odobri Komisija, ampak tudi njeno izvedbo pred priglasitvijo Komisiji.

43 Razlikovanje, ki ga je Splošno sodišče podalo v točkah 54, 55, 57 in 58 izpodbijane sodbe, naj v zvezi s tem ne bi bilo upoštevno, saj naj se z njim stališče družbe Altice, da se ti določbi uporabljata za isto ravnanje in se z njima uresničuje isti cilj, ker se z njima prepoveduje izvedba koncentracije pred njeno priglasitvijo, ne bi spremenilo. Trajanje kršitev naj bi bilo upoštevno le za presojo sorazmernosti glob.

44 Poleg tega naj bi se Splošno sodišče v točkah 56, 66 in 264 izpodbijane sodbe v utemeljitev dejstva, da se s členom 4(1) in členom 7(1) Uredbe št. 139/2004 uresničujeta „samostojna cilja“, napačno sklicevalo na sistem „vse na enem mestu“ iz uvodne izjave 8 te uredbe. Z njim naj bi se zgolj opredelila pristojnost Komisije za nadzor koncentracij z razsežnostjo Skupnosti.

- 45 Družba Altice na drugem mestu meni, da je ureditev, določena z Uredbo št. 139/2004, le ostanek iz preteklosti. Opozarja, da je Uredba št. 4064/89 vsebovala dve ločeni in samostojni obveznosti, in sicer postopkovno obveznost priglasitve koncentracije v roku enega tedna od sklenitve pogodbe in materialno obveznost zadržanja. Za kršitev vsake od teh obveznosti je bilo mogoče naložiti globo v različnih zneskih.
- 46 Zakonodajalec Unije pa naj bi s sprejetjem Uredbe št. 139/2004 v členu 4(1) te uredbe odpravil rok, določen za priglasitev koncentracije, in določil obveznost priglasitve pred izvedbo koncentracije. Hkrati naj bi zvišal znesek globe, ki se lahko na podlagi člena 14(2)(a) te uredbe naloži v primeru kršitve obveznosti priglasitve. S tem naj bi to obveznost spremenil v materialno obveznost prepovedi izvedbe koncentracije pred njeno priglasitvijo. Pravni okvir, ki je posledica opustitve zakonodajalca, da bi odpravil ali prilagodil ti določbi, naj bi bil „neobičajen“.
- 47 Družba Altice na tretjem mestu v skladu s sistematično razlago dodaja, da člen 7(3) Uredbe št. 139/2004 določa izjemo od člena 7(1) te uredbe, da pa podobne določbe za odstopanje od člena 4(1) te uredbe ni. Tako naj bi bilo zato, ker naj bi to odstopanje pomenilo tudi odstopanje od obveznosti priglasitve iz zadnjenavedene določbe. Poleg tega naj bi člen 14(2)(a) Uredbe št. 139/2004 izrecno določal, da se za kršitev člena 4(1) te uredbe ne sme naložiti nobena globa, če je odobreno odstopanje na podlagi člena 7(3) navedene uredbe.
- 48 Komisija in Svet menita, da je treba ta del zavrnil kot neutemeljen.

– *Presoja Sodišča*

- 49 Družba Altice s prvim delom prvega pritožbenega razloga v bistvu trdi, da je Splošno sodišče napačno uporabilo pravo, ker je razsodilo, da se s členom 4(1) in členom 7(1) Uredbe št. 139/2004 uresničujeta samostojna cilja, čeprav se po njenem mnenju z njima ščiti en in isti pravni interes ter sta odveč.
- 50 Opozoriti je treba, da med členom 4(1) Uredbe št. 139/2004, ki določa obveznost priglasitve koncentracije pred njeno izvedbo, in členom 7(1) te uredbe, ki določa obveznost, da se koncentracija pred njeno priglasitvijo in odobritvijo ne izvede, obstaja povezava. Kršitev člena 4(1) navedene uredbe namreč samodejno povzroči kršitev člena 7(1) te uredbe, tako da do kršitve prvonavedene določbe ne more priti neodvisno od kršitve drugonavedene določbe (glej v tem smislu sodbo z dne 4. marca 2020, Marine Harvest/Komisija, C-10/18 P, EU:C:2020:149, točki 101 in 106).
- 51 Vendar je v položaju, v katerem podjetje koncentracijo priglasilo pred njeno izvedbo, in sicer v skladu s členom 4(1) Uredbe št. 139/2004, še vedno mogoče, da to podjetje krši člen 7(1) te uredbe, če to koncentracijo izvede, preden jo Komisija razglasi za združljivo z notranjim trgov (glej sodbo z dne 4. marca 2020, Marine Harvest/Komisija, C-10/18 P, EU:C:2020:149, točka 102).
- 52 Iz tega izhaja, da se s členom 4(1) in členom 7(1) Uredbe št. 139/2004 uresničujeta samostojna cilja v okviru sistema „vse na enem mestu“ iz uvodne izjave 8 te uredbe (sodba z dne 4. marca 2020, Marine Harvest/Komisija, C-10/18 P, EU:C:2020:149, točka 103).
- 53 Člen 4(1) navedene uredbe namreč na eni strani določa obveznost delovanja, in sicer obveznost priglasitve koncentracije pred njenim izvajanjem, člen 7(1) te uredbe pa na drugi strani določa obveznost nedelovanja, in sicer prepoved izvedbe te koncentracije pred njeno priglasitvijo in

odobritvijo. Kršitev prvonavedene določbe je trenutna kršitev, kršitev drugonavedene določbe pa je trajajoča kršitev (glej v tem smislu sodbo z dne 4. marca 2020, Marine Harvest/Komisija, C-10/18 P, EU:C:2020:149, točki 104 in 115).

- 54 Poleg tega Uredba št. 139/2004 v členu 14(2)(a) in (b) določa ločeni globi za kršitev vsake od teh obveznosti v položaju, v katerem se ti kršitvi storita sočasno, in sicer z izvedbo koncentracije pred njeno priglasitvijo Komisiji (glej v tem smislu sodbo z dne 4. marca 2020, Marine Harvest/Komisija, C-10/18 P, EU:C:2020:149, točki 105 in 106). Ta možnost je utemeljena s ciljem te uredbe, ki je, kot je razvidno iz njene uvodne izjave 34, zagotoviti učinkovit nadzor koncentracij z razsežnostjo Skupnosti s tem, da se od podjetij zahteva predhodna priglasitev njihovih koncentracij in da se do sprejetja končne odločbe določi zadržanje njihove izvedbe (glej v tem smislu sodbo z dne 31. maja 2018, Ernst & Young, C-633/16, EU:C:2018:371, točka 42, in z dne 4. marca 2020, Marine Harvest/Komisija, C-10/18 P, EU:C:2020:149, točki 108 in 109).
- 55 Ob upoštevanju tega cilja je Sodišče že zavrnilo razlago, v skladu s katero bi lahko Komisija v primeru izvedbe koncentracije pred njeno priglasitvijo sankcionirala le kršitev člena 7(1) Uredbe št. 139/2004. Sodišče je namreč menilo, da z razlago, v skladu s katero bi se Komisiji odvzela možnost, da z globami, ki jih naloži, vzpostavi razlikovanje med položajem, v katerem bi podjetje spoštovalo obveznost priglasitve, vendar bi kršilo obveznost zadržanja, in položajem, v katerem bi to podjetje kršilo obe obveznosti, navedenega cilja ne bi bilo mogoče uresničiti, ker kršitev obveznosti priglasitve nikoli ne bi mogla biti predmet posebne sankcije (glej v tem smislu sodbo z dne 4. marca 2020, Marine Harvest/Komisija, C-10/18, EU:C:2020:149, točke 107, 108 in 109).
- 56 Ob upoštevanju teh opozoril je treba na prvem mestu ugotoviti, da je Splošno sodišče v točkah od 54 do 58 in 63 izpodbijane sodbe opozorilo prav na sodno prakso, navedeno v točkah od 50 do 54 te sodbe. Iz tega je pravilno sklepalo, da se s členom 4(1) in členom 7(1) Uredbe št. 139/2004 – kljub določenemu prekrivanju, ki ga je poleg tega ustrezno upoštevalo – uresničujeta samostojna cilja, da sta z njima določeni različni obveznosti in sta podlaga za različni kršitvi.
- 57 Čeprav se torej ta cilja umeščata v cilj Uredbe št. 139/2004, ki je, kot je bilo v bistvu navedeno v točki 54 te sodbe, ohraniti učinkovitost predhodnega nadzora koncentracij, zanju še vedno velja, da sta ločena.
- 58 Splošno sodišče je torej v točkah 59 in 62 izpodbijane sodbe prav tako pravilno zavrnilo trditve družbe Altice o nezakonnosti člena 4(1) in člena 14(2)(a) Uredbe št. 139/2004, ker sta po mnenju družbe Altice člen 4(1) in člen 7(1) te uredbe odveč in se z njima uresničuje isti pravni interes.
- 59 Iz sodne prakse, navedene v točkah od 50 do 53 te sodbe, je razvidno tudi, da ugotovitev, da se s tema določbama uresničuje samostojna cilja – v nasprotju s trditvami družbe Altice – izhaja iz normativne vsebine in ciljev teh dveh določb ter iz splošne sistematike Uredbe št. 139/2004, ne pa iz uvodne izjave 8 te uredbe.
- 60 Na drugem mestu, iz primerjave določb Uredbe št. 4064/89 z določbami Uredbe št. 139/2004 ni mogoče izpeljati nobene drugačne ugotovitve. V obravnavani zadevi se namreč *ratione temporis* uporablja le zadnjenavedena uredba.

- 61 Na tretjem mestu, trditve, ki se nanaša na člen 7(3) Uredbe št. 139/2004, ni mogoče sprejeti, ne da bi bilo treba ugotoviti, ali se lahko na podlagi navedene določbe, kot trdi družba Altice, poleg odobritve izjeme od obveznosti zadržanja odobri tudi izjema od obveznosti priglasitve. V tej trditvi se namreč le odražajo povezave med tema obveznostma, ki so ustrezno upoštevane v sodni praksi, navedeni v točkah 50 in 55 te sodbe.
- 62 Iz zgornjih ugotovitev je razvidno, da je treba prvi del prvega pritožbenega razloga zavrni kot neutemeljen.

Drugi del prvega pritožbenega razloga

– Trditve strank

- 63 Družba Altice z drugim delom prvega pritožbenega razloga Splošnemu sodišču očita, da je napačno uporabilo pravo, ker je ugotovilo, da se s kumulativno naložitvijo dveh glob na podlagi člena 14(2) Uredbe št. 139/2004 ne krši načelo sorazmernosti.
- 64 Meni, da je v nasprotju s tem, kar je Splošno sodišče razsodilo v točkah 65 in 273 izpodbijane sodbe, možnost kumulativne naložitve dveh glob za isto ravnanje, ki ga je storila ista oseba s kršitvijo dveh obveznosti, ki ščitita isti cilj, očitno v nasprotju z načelom sorazmernosti, saj taka kumulacija sankcij ni potrebna in je pretirana.
- 65 Cilj učinkovitosti predhodnega nadzora koncentracij naj bi bil v celoti dosežen z manj omejevalnim ukrepom, kar bi bila naložitev ene same globe na podlagi člena 14(2)(b) Uredbe št. 139/2004, s katero bi se hkrati sankcionirala kršitev obveznosti priglasitve in kršitev obveznosti zadržanja, ki sta obe določeni v členu 7(1) te uredbe. Komisija bi lahko ob upoštevanju narave, teže in trajanja kršitve prilagodila globo, naloženo zaradi kršitve te določbe, glede na to, ali je podjetje kršilo obe obveznosti ali le drugo od njiju.
- 66 Komisija in Svet menita, da je treba ta del zavrni kot neutemeljen.

– Presoja Sodišča

- 67 Splošno sodišče je v točki 65 izpodbijane sodbe, ki jo družba Altice izpodbija z drugim delom prvega pritožbenega razloga, ugotovilo, da za to, da je isti organ za isto ravnanje ter z istim sklepom naložil dve sankciji, ni mogoče šteti, da je v nasprotju z načelom sorazmernosti. Splošno sodišče je to ugotovitev ponovilo v točki 273 navedene sodbe, ki jo družba Altice prav tako izpodbija.
- 68 Na prvem mestu je treba ugotoviti, da ta del temelji na premisi, da se želi z obveznostma iz člena 4(1) in člena 7(1) Uredbe št. 139/2004 zaščititi isti cilj. Ta premisa pa je bila ovržena v okviru preučitve prvega dela tega pritožbenega razloga. Zato je treba trditev družbe Altice zavrni.
- 69 Na drugem mestu je treba spomniti, da načelo sorazmernosti, ki je eno od splošnih načel prava Unije, zahteva, da morajo biti akti institucij Unije primerni za uresničenje legitimnih ciljev, ki jim sledi zadevna ureditev, in da ne presegajo okvirov, ki so potrebni za uresničitev teh ciljev. Kadar je mogoče izbirati med več primernimi ukrepi, je treba uporabiti tistega, ki je najmanj omejujoč,

povzročene neugodnosti pa ne smejo biti čezmerne glede na zastavljene cilje (glej v tem smislu sodbo z dne 16. februarja 2022, Madžarska/Parlament in Svet, C-156/21, EU:C:2022:97, točka 340 in navedena sodna praksa).

- 70 V obravnavanem primeru člen 14(2) Uredbe št. 139/2004 v točki (a) in (b) Komisijo pooblašča, da s sklepom naloži globo podjetjem zaradi kršitve člena 4(1) in člena 7(1) te uredbe, pri čemer je natančneje določeno, da je znesek za vsako od teh glob omejen na 10 % skupnega prometa teh podjetij. V skladu s členom 14(3) navedene uredbe se pri določitvi zneska posamezne globe upoštevajo narava, teža in trajanje kršitve.
- 71 Kot izhaja iz točk 54 in 55 te sodbe, je ta možnost, da se z istim sklepom naložita dve globi zato, ker sta bili z enim samim ravnanjem kršeni dve samostojni obveznosti, primerna za zagotovitev učinkovitega nadzora koncentracij z razsežnostjo Skupnosti in je za to nujna. Poleg tega mora Komisija pri določitvi zneska vsake od glob v okviru zgornje meje 10 % skupnega prometa zadevnih podjetij ob upoštevanju narave, teže in trajanja vsake kršitve paziti na spoštovanje načela sorazmernosti pri izvajanju določb Uredbe št. 139/2004.
- 72 V teh okoliščinah Splošno sodišče ni napačno uporabilo prava, ko je v točkah 65 in 273 izpodbijane sodbe razsodilo, da za to, da isti organ za isto ravnanje v enem in istem sklepu naloži dve sankciji, ni mogoče šteti, da je samo po sebi v nasprotju z načelom sorazmernosti. Vendar mora ta organ zagotoviti, da sta globi skupno sorazmerni z naravo kršitve (glej po analogiji sodbo z dne 3. aprila 2019, Powszechny Zakład Ubezpieczeń na Życie, C-617/17, EU:C:2019:283, točka 38).
- 73 Iz tega sledi, da je treba drugi del prvega pritožbenega razloga zavrni kot neutemeljen.

Tretji del prvega pritožbenega razloga

– Trditve strank

- 74 Družba Altice s tretjim delom prvega pritožbenega razloga trdi, da je Splošno sodišče napačno uporabilo pravo, ker je razsodilo, da se s kumulativno naložitvijo dveh glob na podlagi člena 14(2) Uredbe št. 139/2004 ne krši prepovedi dvojnega kaznovanja, ki izhaja iz splošnih načel, skupnih pravnim redom držav članic, o stekih.
- 75 Prvič, Splošno sodišče naj bi napačno opustilo preučitev trditev, ki jih je družba Altice v okviru ugovora nezakonnosti podala v zvezi s tem splošnim načelom prava Unije.
- 76 Drugič, Splošno sodišče naj bi v točki 274 izpodbijane sodbe napačno uporabilo pravo. V nasprotju s tem, kar naj bi v njej navedlo Splošno sodišče, naj Sodišče v točkah 117 in 118 sodbe z dne 4. marca 2020, Marine Harvest/Komisija (C-10/18 P, EU:C:2020:149), namreč ne bi zavrnilo trditev, ki se nanašajo na to načelo, saj naj se – ker pred njim ni bil podan ugovor nezakonnosti – ne bi izreklo o združljivosti člena 4(1) in člena 14(2)(a) Uredbe št. 139/2004 z načelom prepovedi dvojnega kaznovanja.
- 77 Poleg tega naj ne bi bilo pomembno, ali je zakonodajalec neko kršitev opredelil kot resnejšo od druge oziroma neko določbo kot določbo, ki se uporablja primarno. Načela, ki se nanašajo na stek kaznivih ravnanj in ki so bila določena za pokritje primerov, ko zakonodajalec take opredelitve ni določil, naj bi nasprotovala temu, da se istemu kršitelju naložita dve globi za isto ravnanje in za zaščito istega pravnega interesa.

- 78 V zvezi s tem naj Splošno sodišče poleg tega ne bi upoštevalo šestih pravnih mnenj, ki jih je predložila družba Altice.
- 79 Tretjič, v skladu z „načelom o stekih“ in „načelom konsumpcije“ naj bi kršitev člena 7(1) Uredbe št. 139/2004 v obravnavani zadevi zajela tudi kršitev člena 4(1) te uredbe. Prvonavedena določba naj bi bila namreč širša in naj bi v celoti zajemala obveznost, naloženo z drugonavedeno določbo. Da bi se izognilo pretirani naložitvi globe, naj bi bilo torej treba uporabiti zgolj člen 7(1) te uredbe. Uporabil naj bi se torej petletni zastaralni rok.
- 80 Komisija in Svet izpodbijata trditve družbe Altice in menita, da ta del ni utemeljen.

– *Presoja Sodišča*

- 81 Prvič, v delu, v katerem družba Altice Splošnemu sodišču očita, da v okviru ugovora nezakonnosti, ki ga je podala, ni odločilo o njenih trditvah, ki se nanašajo na „splošna načela, ki so skupna pravnim redom držav članic, o stekih“, je treba ugotoviti, da je Splošno sodišče te trditve zavrnilo v točkah od 60 do 62 izpodbijane sodbe, pri čemer je pojasnilo, da se s členom 4(1) in členom 7(1) Uredbe št. 139/2004 uresničujeta samostojna cilja.
- 82 Iz tožbe na prvi stopnji pa je razvidno, da je bil ta del ugovora nezakonnosti, na katerega se sklicuje družba Altice, neločljivo povezan z njeno trditvijo, da se s tema določbama štiti en in isti pravni interes.
- 83 Zato Splošnemu sodišču ni mogoče očitati, da ni izrecno in podrobno odločilo o vseh trditvah, ki jih je družba Altice navedla v navedenem delu.
- 84 Drugič, Splošno sodišče je v točki 274 izpodbijane sodbe ugotovilo, da je Sodišče v točkah 117 in 118 sodbe z dne 4. marca 2020, Marine Harvest/Komisija (C-10/18 P, EU:C:2020:149), že zavrnilo trditev, ki je podobna trditvi družbe Altice o „načelu prepovedi dvojnega kaznovanja, ki temelji na splošnih načelih, skupnih pravnim redom držav članic“.
- 85 Pri tej ugotovitvi pa pravo nikakor ni bilo napačno uporabljeno.
- 86 Sodišče je namreč v zadnjenavedeni sodbi, zlasti v njenih točkah 117 in 118, namreč razsodilo, da ob predpostavki, da je tako načelo upošteveno, ker v Uredbi št. 139/2004 ni določbe, ki se „uporablja primarno“, in ob upoštevanju samostojnih ciljev, ki se uresničujeta s členom 4(1) in členom 7(1) te uredbe, to načelo ne more preprečiti naložitve dveh glob zaradi kršitve teh določb z istim ravnanjem. Splošno sodišče se je torej lahko, ne da bi napačno uporabilo pravo, pri presoji trditve družbe Altice oprlo na navedeno sodbo, čeprav Sodišče v zadevi, v kateri je bila izdana zadnjenavedena sodba, ni odločalo o ugovoru nezakonnosti.
- 87 V teh okoliščinah Splošnemu sodišču ni bilo treba izrecno upoštevati različnih mnenj in izvedenskih poročil, ki jih je predložila družba Altice.
- 88 Tretjič, trditve družbe Altice, kot so povzete v točki 79 te sodbe, je treba zavrniti, ker temeljijo na premisi, da se s členom 4(1) in členom 7(1) Uredbe št. 139/2004 uresničuje en in isti cilj in sta odveč. Ta premisa je bila namreč ovržena v okviru presoje prvega dela tega pritožbenega razloga.
- 89 Iz zgornjih ugotovitev sledi, da je treba tretji del prvega pritožbenega razloga in zato ta pritožbeni razlog v celoti zavrniti.

Drugi pritožbeni razlog

Trditve strank

- 90 Družba Altice z drugim pritožbenim razlogom izpodbija točke od 260 do 278 in 328 izpodbijane sodbe.
- 91 Družba Altice na prvem mestu trdi, da je Splošno sodišče napačno uporabilo pravo in kršilo načelo sorazmernosti, ker je ugotovilo, da se to načelo „kot tako“ ne uporablja za naložitev dveh glob zaradi kršitve člena 4(1) in člena 7(1) Uredbe št. 139/2004, in se ni prepričalo, ali sta naloženi globi sorazmerni s storjenima kršitvama.
- 92 Prvič, ker naj bi se Splošno sodišče v točkah 264, 265 in 270 izpodbijane sodbe sklicevalo na samostojna cilja teh dveh določb Uredbe št. 139/2004, družba Altice napotuje na prvi pritožbeni razlog.
- 93 Drugič, v zvezi z načelom sorazmernosti družba Altice opozarja, da čeprav načelo ne *bis in idem* ne nasprotuje temu, da organ, pristojen za konkurenco, podjetju z istim sklepom naloži dve globi za isto dejanje, se mora ta organ kljub temu prepričati, da sta globi, upoštevani skupaj, sorazmerni z naravo kršitve. Splošno sodišče pa naj tega preizkusa ne bi opravilo. Poleg tega naj zneska globe, naložene zaradi kršitve člena 4(1) Uredbe št. 139/2004, ne bi znižalo, da bi zagotovilo sorazmernost obeh naloženih glob.
- 94 Po mnenju družbe Altice naložitev druge globe za isto ravnanje zaradi zaščite istega pravnega interesa po definiciji ni potrebna in je pretirana.
- 95 Družba Altice na drugem mestu meni, da je Splošno sodišče kršilo tudi prepoved dvojnega kaznovanja, ki izhaja iz splošnih načel, skupnih pravnim redom držav članic, o stekih, ker ni priznalo, da se z naložitvijo dveh glob krši ta prepoved, ki naj bi bila splošno načelo prava Unije.
- 96 Družba Altice v zvezi s tem napotuje na trditve, ki jih je podala v okviru prvega pritožbenega razloga. Dodaja, da če bi bilo treba šteti, da se s členom 4(1) in členom 7(1) Uredbe št. 139/2004 ščitita različna pravna interesa, bi šlo za primer idealnega steka kršitev. Zato bi bilo treba uporabiti načelo vštevanja, ki se uporablja iz razlogov, navedenih v okviru tretjega dela prvega pritožbenega razloga, in zato pri določitvi zneska druge sankcije upoštevati znesek prve sankcije. Tako naj bi Splošno sodišče v točki 328 izpodbijane sodbe napačno uporabilo pravo, ker je na podlagi napačne razlage sodbe z dne 26. oktobra 2017, *Marine Harvest/Komisija* (T-704/14, EU:T:2017:753, točka 344), zavrnilo uporabo tega načela.
- 97 Komisija meni, da tretji pritožbeni razlog ni utemeljen.

Presoja Sodišča

- 98 Najprej je treba poudariti, da drugi pritožbeni razlog pretežno temelji na sklicevanju na trditve, ki jih je družba Altice že navedla v utemeljitev prvega pritožbenega razloga. Ker so bile te trditve zavrnjene v okviru preizkusa tega pritožbenega razloga, drugega pritožbenega razloga ni mogoče sprejeti.

- 99 Poleg tega, prvič, trditev glede kršitve načela sorazmernosti ni dovolj utemeljena, zato jo je treba zavreči kot nedopustno.
- 100 Drugič, družba Altice trdi, da se v primeru „steka kršitev“ uporablja načelo vštevanja iz razlogov, navedenih v okviru tretjega dela prvega pritožbenega razloga. Šlo naj bi za primer, v katerem se s členom 4(1) in členom 7(1) Uredbe št. 139/2004 ščitijo različni pravni interesi. Ugotoviti pa je treba, da tretji del temelji na premisi, da se s tema določbama ščitijo isti pravni interesi in da gre v obravnavani zadevi za primer steka, vendar družba Altice ni pojasnila, zakaj bi bilo mogoče v danih okoliščinah te razloge prenesti.
- 101 V zvezi s sklicevanjem družbe Altice v tem okviru na točko 344 sodbe z dne 26. oktobra 2017, Marine Harvest/Komisija (T-704/14, EU:T:2017:753), navedene v točki 328 izpodbijane sodbe, je treba ugotoviti, da njene trditve temeljijo na napačni razlagi te točke 344. Splošno sodišče je namreč v zadnjenavedeni točki jasno zavrnilo možnost uporabe načela vštevanja v položaju, v katerem je več sankcij naloženih v enem in istem sklepu, čeprav so te sankcije naložene za isto dejanje. Te trditve torej niso utemeljene.
- 102 Drugi pritožbeni razlog je zato treba deloma zavreči kot nedopusten, deloma pa zavrniti kot neutemeljen.

Tretji, četrti in peti pritožbeni razlog

- 103 Družba Altice s tretjim, četrtim in petim pritožbenim razlogom izpodbija presojo Splošnega sodišča v zvezi z ugotovitvijo Komisije, da je družba Altice izvedla koncentracijo v smislu člena 4(1) in člena 7(1) Uredbe št. 139/2004 pred njeno priglasitvijo tej instituciji in preden jo je ta institucija odobrila.
- 104 Komisija odgovarja, da ti trije pritožbeni razlogi niso upoštevni in da nikakor niso utemeljeni.

Upoštevnost tretjega, četrtega in petega pritožbenega razloga

– Trditve strank

- 105 Komisija trdi, da je v spornem sklepu ugotovitev, da je družba Altice izvedla koncentracijo v smislu člena 4(1) in člena 7(1) Uredbe št. 139/2004, preden jo je priglasila tej instituciji in preden jo je ta institucija odobrila, temeljila na treh dejavnikih. Ti dejavniki so bili, prvič, obstoj dogovorov pred zaključkom, drugič, dejansko poseganje družbe Altice v dejavnost družbe PT Portugal, in tretjič, izmenjave informacij, ki naj bi prispevale k dokazu, da je družba Altice odločilno vplivala na družbo PT Portugal.
- 106 Družba Altice pa naj bi s tretjim, četrtim in petim pritožbenim razlogom izpodbijala le presojo Splošnega sodišča glede prvega in tretjega od teh dejavnikov. V zvezi z drugim dejavnikom naj bi družba Altice trdila le, da ugotovitve Komisije v razdelku 4.2.1 spornega sklepa temeljijo na predpostavki, da je imela družba Altice pravico veta na zadevne strateške odločitve družbe PT Portugal, kar pa je družba Altice izpodbijala. Komisija meni, da zadnjenavedena trditev ni utemeljena, ker niti ta sklep niti izpodbijana sodba ugotovitve o dejanskem izvajanju odločilnega vpliva družbe Altice na poslovno strategijo družbe PT Portugal ne pogojujeta s tem, da ima na

podlagi SPA tako pravico veta. Družba Altice naj torej v resnici ne bi izpodbijala vsebinskih ugotovitev Splošnega sodišča glede ravnanja, ki je opisano v tem razdelku 4.2.1 in ki je bilo predmet preizkusa v točkah od 170 do 218 izpodbijane sodbe.

- 107 Ker naj bilo mogoče že na podlagi tega utemeljiti ugotovitev, da je družba Altice izvedla koncentracijo, naj tretji, četrti in peti pritožbeni razlogi ne bi bili upoštevni.
- 108 Družba Altice v repliki izpodbija vse te trditve.

– *Presoja Sodišča*

- 109 Kot pravilno ugotavlja Komisija in kot je razvidno iz točk 27 in 28 te sodbe, se je Komisija v spornem sklepu pri ugotovitvi, da je družba Altice izvedla koncentracijo v smislu člena 4(1) in člena 7(1) Uredbe št. 139/2004, preden jo je priglasila tej instituciji in jo je zadnjenavedena odobrila, oprla na tri dejavnike. Prvič, zaradi dogovorov pred zaključkom naj bi družba Altice lahko izvajala odločilni vpliv na dejavnosti družbe PT Portugal. Drugič, sedem primerov naj bi ponazarjalo dejansko poseganje družbe Altice v dejavnost družbe PT Portugal. Tretjič, izmenjave informacij naj bi prispevale k dokazu, da je družba Altice odločilno vplivala na družbo PT Portugal.
- 110 Splošno sodišče je utemeljenost teh presoj preizkusilo v okviru prvih treh tožbenih razlogov družbe Altice v zvezi z obstojem kršitve na podlagi člena 4(1) in člena 7(1) Uredbe št. 139/2004. V tem okviru je med drugim odločalo o pojmu „izvedba“ koncentracije v smislu teh določb (točke od 76 do 89 izpodbijane sodbe), dogovorih pred zaključkom (točke od 94 do 105, od 108 do 133 in od 136 do 155 izpodbijane sodbe), sedmih zatrjevanih primerih dejanskega odločilnega vpliva na družbo PT Portugal (točke od 173 do 218 izpodbijane sodbe) in izmenjavi informacij (točke od 221 do 242 izpodbijane sodbe).
- 111 Družba Altice s tretjim, četrtim in petim pritožbenim razlogom v bistvu izpodbija presojo Splošnega sodišča glede pojma „izvedba“ koncentracije v smislu člena 4(1) in člena 7(1) Uredbe št. 139/2004, dogovorov pred zaključkom in izmenjave informacij.
- 112 Res je torej, kot trdi Komisija, da družba Altice v utemeljitev pritožbe ni navedla pritožbenega razloga, s katerim bi posebej izpodbijala presojo Splošnega sodišča v zvezi s sedmimi zatrjevanimi primeri dejanskega izvajanja odločilnega vpliva.
- 113 Vendar pa družba Altice s tretjim delom tretjega pritožbenega razloga izpodbija upoštevnost merila, ki ga je Splošno sodišče uporabilo za presojo ne le dogovorov pred zaključkom, ki so bili obravnavani v tretjem pritožbenem razlogu, ampak tudi za sedem primerov dejanskega izvajanja odločilnega vpliva na družbo PT Portugal. Splošno sodišče je tako to merilo v zadnjenavedenem okviru uporabilo zlasti v točkah 190 in 201 izpodbijane sodbe.
- 114 Prav tako, kot je razvidno iz točke 91 pritožbe, se s četrtim pritožbenim razlogom, ki se nanaša na to, kako je Splošno sodišče razložilo pojem „pravica veta“, navsezadnje izpodbija zlasti premisa, na katero se je to oprlo pri nadzoru presoje Komisije v zvezi s sedmimi zatrjevanimi primeri dejanskega izvajanja odločilnega vpliva.
- 115 Zato v nasprotju s trditvami Komisije tretjega, četrtega in petega pritožbenega razloga ni mogoče zavrnilo kot neupoštevne.

116 Zato je treba opraviti presojo njihove utemeljenosti.

Tretji pritožbeni razlog

– Trditve strank

- 117 Družba Altice s tretjim pritožbenim razlogom v bistvu trdi, da je Splošno sodišče napačno uporabilo pravo, ker je ugotovilo, da dogovori pred zaključkom pomenijo „izvedbo“ koncentracije v smislu člena 4(1) in člena 7(1) Uredbe št. 139/2004. Ta pritožbeni razlog je razdeljen na tri dele.
- 118 Družba Altice s prvim delom navedenega pritožbenega razloga izpodbija točke od 69 do 89, 96, 132 in 144 izpodbijane sodbe, v katerih naj bi Splošno sodišče ugotovilo, da ji je bila že zgolj s podpisom SPA dana „možnost izvajanja odločilnega vpliva“ na družbo PT Portugal in da je ta podpis enakovreden izvedbi koncentracije. Splošno sodišče naj bi s tem pomešalo pojem „koncentracija“ iz člena 3 Uredbe št. 139/2004 s pojmom „izvedba“ iz člena 4(1) in člena 7(1) te uredbe ter drugemu pojmu pripisalo prevelik obseg.
- 119 Prvič, „možnost izvajanja odločilnega vpliva“ naj bi ustrezala opredelitvi „nadzora“ v smislu člena 3(2) Uredbe št. 139/2004 in s tem pojmu „koncentracija“ v smislu člena 3 te uredbe. „Koncentracija“ pa naj bi spadala pod „izvedbo“ koncentracije, saj naj v tem členu 3 ne bi bila omenjena „izvedba“. Izvedba naj bi torej nujno pomenila več kot možnost izvajanja odločilnega vpliva.
- 120 Prav tako naj bi iz člena 4(1) in člena 7(1) navedene uredbe izhajala razlika med sporazumom, ki povzroči „koncentracijo“, ki jo je treba priglasiti, in njegovo poznejšo „izvedbo“. V obravnavanem primeru je podpis SPA že pomenil „koncentracijo“, ki jo je bilo treba priglasiti, ni pa pomenil tudi „izvedbe“ koncentracije. Do izvedbe naj bi prišlo ob prenosu vseh delnic družbe PT Portugal na družbo Altice.
- 121 Na teleološki ravni naj se z nobeno od praks, ki jih je Splošno sodišče obravnavalo v izpodbijani sodbi, ob upoštevanju okoliščin obravnavane zadeve, in sicer predhodno priglasitvijo koncentracije, predlogom korektivnih ukrepov in prenosom delnic šele po odobritvi, ne bi onemogočil nadzor koncentracij.
- 122 Drugič, družba Altice Splošnemu sodišču očita, da je sprejelo široko razlago pojma „izvedba“ s tem, da je vanjo vključilo že sam podpis dogovorov pred zaključkom. Po njenem mnenju ni mogoče šteti, da je bila koncentracija izvedena zaradi teh dogovorov in položajev, ki jih je obravnavalo Splošno sodišče, ker naj Komisija na podlagi člena 8(4) Uredbe št. 139/2004 ne bi mogla odrediti prenehanja koncentracije ali prenosa vseh zadevnih delnic ali sredstev, da bi ponovno vzpostavila konkurenčni položaj pred podpisom SPA. Delnice in sredstva družbe PT Portugal naj bi namreč ostali pod izključnim nadzorom družbe Oi do zaključka transakcije, potem ko jo je odobrila Komisija. Splošno sodišče naj bi torej s tem, da je v točkah od 69 do 88 izpodbijane sodbe zavrnilo trditve družbe Altice v zvezi s tem, napačno uporabilo pravo.
- 123 Poleg tega naj bi Splošno sodišče v točki 87 izpodbijane sodbe izkrivilo trditve, ki jo je družba Altice navedla v točki 47 prvostopenjske tožbe, ker je v bistvu pojem „koncentracija“, ki ga je uporabilo Splošno sodišče, pomešalo s pojmom „izvedba“, ki ga je uporabila družba Altice. Zato naj s točko 88 te sodbe ne bi bilo mogoče učinkovito ovreči trditve družbe Altice.

- 124 Družba Altice z drugim delom tretjega pritožbenega razloga Splošnemu sodišču očita, da je v točkah od 95 do 97 ter 113 in naslednjih izpodbijane sodbe napačno uporabilo pravo pri razlagi in uporabi pojmov „delna izvedba“ in prispevek k „trajni spremembi nadzora“ glede na sodbo z dne 31. maja 2018, Ernst & Young (C-633/16, EU:C:2018:371).
- 125 Splošno sodišče naj bi na podlagi točke 46 navedene sodbe sklepalo, da se člen 7 Uredbe št. 139/2004 uporablja za „delne izvedbe“ koncentracije, kadar stranke „izvajajo transakcije, ki prispevajo k trajni spremembi nadzora nad ciljnim podjetjem“. Vendar družba Altice meni, da – ob upoštevanju točke 49 navedene sodbe in Prečiščenega obvestila o pravni pristojnosti – transakcije, ki niso nujne za doseg spremembe nadzora, ne spadajo na področje uporabe tega člena, ker torej niso neposredno funkcionalno povezane z izvedbo koncentracije.
- 126 Poleg tega naj bi iz točk od 43 do 45 in 52 navedene sodbe izhajalo, da se člen 7(1) Uredbe št. 139/2004 uporablja le za transakcije, ki so prispevale k trajni spremembi nadzora. V teh okoliščinah naj bi Splošno sodišče v točki 95 izpodbijane sodbe napačno uporabilo pravo, ker je razsodilo, da se zahteva po trajni spremembi nadzora ne nanaša na trajanje dogovorov pred zaključkom.
- 127 Splošno sodišče naj bi torej napačno uporabilo z ugotovitvijo, da so ti dogovori sami po sebi prispevali k trajni spremembi nadzora, čeprav niso bili potrebni za doseg te spremembe s prenosom delnic družbe PT Portugal, da niso prispevali k tej spremembi in da so bili kratkotrajni.
- 128 Družba Altice s tretjim delom tretjega pritožbenega razloga Splošnemu sodišču očita, da je napačno uporabilo pravo, ker je v točkah od 102 do 105, 117, 120, 121, 130 in 131 izpodbijane sodbe razsodilo, da se mora z dogovori, da bi se šteli za pomožne omejitve, za katere ne velja prepoved iz člena 7(1) Uredbe št. 139/2004, nujno ohraniti vrednost ciljnega podjetja.
- 129 Družba Altice trdi, da je Sodišče v sodbi z dne 31. maja 2018, Ernst & Young (C-633/16, EU:C:2018:371), razsodilo, da se prepoved iz člena 7(1) Uredbe št. 139/2004 ne uporablja za transakcijo, izvedeno pred zaključkom koncentracije, ki je v razmerju do koncentracije pomožna ali pripravljalna. Sodišče naj se v tem okviru nikakor ne bi sklicevalo na merilo, povezano z ohranitvijo vrednosti ciljnega podjetja, ki naj tudi ne bi izhajalo iz te uredbe ali Obvestila Komisije o omejitvah, ki so neposredno povezane z izvajanjem koncentracij in so zanje potrebne (UL 2005, C 56, str. 24).
- 130 Poleg tega naj bi bilo na svetovni ravni dokazano, da imajo dogovori pred zaključkom v praksi odločilno vlogo pri ohranjanju integritete ciljnega podjetja v obdobju med podpisom sporazuma in zaključkom. Običajno naj bi se od prodajalca zahtevalo, da se s kupcem posvetuje o nekaterih ukrepih v zvezi z upravljanjem prenesene dejavnosti, kadar se ti sprejmejo v obdobju pred zaključkom, da si s tem zagotovi, da kupec zaradi sprejetja takih ukrepov ne bo zahteval odškodnine.
- 131 Komisija meni, da tretji pritožbeni razlog ni utemeljen.

– *Presoja Sodišča*

- 132 Družba Altice s tretjim pritožbenim razlogom, katerega tri dele je treba obravnavati skupaj, v bistvu izpodbija razlago, ki jo je Splošno sodišče podalo v zvezi s pojmom „izvedba“ koncentracije v smislu člena 4(1) in člena 7(1) Uredbe št. 139/2004, in njegovo uporabo v obravnavani zadevi v zvezi z dogovori pred zaključkom.
- 133 Najprej je treba pojasniti, da je pritožbeni razlog sicer formalno usmerjen proti številnim točkam izpodbijane sodbe, vendar je v nekaterih od njih naveden le povzetek trditev družbe Altice. Razlaga pojma „izvedba“, ki jo je podalo Splošno sodišče, v bistvu izhaja iz točk 76, 77, od 83 do 85, 87, 95, 96, od 102 do 104, 117, 121, 130, 131 in 144 izpodbijane sodbe. Zato se mora Sodišče pri presoji osredotočiti na te točke, ki jih družba Altice izpodbija.
- 134 Družba Altice na prvem mestu Splošnemu sodišču očita, da je pomešalo pojma „koncentracija“ in „izvedba“ koncentracije ter slednjemu pripisalo prevelik obseg.
- 135 V zvezi s tem je treba spomniti, da člen 4(1) Uredbe št. 139/2004 določa obveznost priglasitve koncentracij z razsežnostjo Skupnosti Komisiji, preden se izvedejo. Člen 7(1) te uredbe določa le, da se koncentracija ne sme izvesti niti pred priglasitvijo niti pred njeno razglasitvijo za združljivo s skupnim trgom.
- 136 Nobena od teh določb ne opredeljuje, kaj pomeni „izvedba“ koncentracije.
- 137 Sodišče je ob upoštevanju, prvič, ciljev Uredbe št. 139/2004, katere namen je zlasti zagotoviti učinkovitost predhodnega nadzora koncentracij, drugič, pojma „koncentracija“ v smislu člena 3 te uredbe, in tretjič, splošne sistematike navedene uredbe, že razsodilo, da se koncentracija v smislu člena 7 iste uredbe izvede takoj, ko stranke koncentracije izvedejo transakcije, ki prispevajo k trajni spremembi nadzora nad ciljnim podjetjem. S tega vidika nadzor izhaja iz možnosti izvajanja odločilnega vpliva na dejavnost podjetja, ki jo dajejo pravice, pogodbe ali druga sredstva (glej v tem smislu sodbo z dne 31. maja 2018, Ernst & Young, C-633/16, EU:C:2018:371, točke od 41 do 46, 52, 53, 59 in 61).
- 138 Sodišče je tako menilo, da vsaka delna izvedba koncentracije spada na področje uporabe člena 7 Uredbe št. 139/2004. Če bi se namreč strankam koncentracije prepovedalo, da koncentracijo izvedejo s samo eno transakcijo, dovoljeno pa jim bi bilo, da do istega rezultata pridejo z zaporednimi delnimi transakcijami, bi to zmanjšalo polni učinek prepovedi iz člena 7 Uredbe št. 139/2004 in bi se s tem ogrozila predhodnost nadzora, ki ga določa ta uredba, ter uresničevanje njenih ciljev (sodba z dne 31. maja 2018, Ernst & Young, C-633/16, EU:C:2018:371, točka 47).
- 139 Ta razlaga iz istih razlogov in ob upoštevanju povezave med členom 4(1) in členom 7(1) Uredbe št. 139/2004, kot je navedena v točki 50 te sodbe, velja tudi za pojem „izvedba“ iz člena 4(1) te uredbe.
- 140 Splošno sodišče pa se je v točkah 76, 77, 83 in 84 izpodbijane sodbe po tem, ko je opozorilo na glavne ugotovitve, ki izhajajo iz te sodne prakse, oprlo prav na to sodno prakso. V skladu z navedeno sodno prakso je torej v točkah 77 in 84 izpodbijane sodbe v bistvu pravilno ugotovilo, da se koncentracija lahko izvede, takoj ko se pridobitelju s transakcijo omogoči izvajanje odločilnega vpliva na ciljno podjetje, in v točki 83 te sodbe razsodilo, da vsaka delna izvedba koncentracije spada na področje uporabe člena 7 Uredbe št. 139/2004.

- 141 Trditev družbe Altice, da je Splošno sodišče pomešalo pojma „koncentracija“ in „izvedba“, ker je slednjemu pripisalo prevelik obseg, je torej treba zavrnila.
- 142 V tem okviru se družba Altice prav tako napačno sklicuje na člen 8(4) Uredbe št. 139/2004, da bi se na njegovi podlagi ugotovilo, da naj bi bila izvedba koncentracije omejena na primere, v katerih lahko Komisija v primeru zavrnitve odobritve koncentracije odredi prenehanje koncentracije. Ta določba je, kot je Splošno sodišče v točki 87 izpodbijane sodbe pravilno in brez poseganja v pisna stališča družbe Altice ugotovilo, omejena na opredelitev pooblastil, ki jih ima Komisija v primeru ugotovitve kršitve. V njej pa ni nobene opredelitve pojmov „koncentracija“ in „izvedba“. Poleg tega bi se z razlago, ki jo predlaga družba Altice, obseg obveznosti iz člena 4(1) in člena 7(1) Uredbe št. 139/2004 omejil na nevarnost ogrožitve učinkovitosti predhodnega nadzora koncentracij.
- 143 Drugič, družba Altice izpodbija ugotovitve Splošnega sodišča v zvezi s pojmom „delna izvedba“ koncentracije.
- 144 Na prvem mestu, Splošno sodišče je glede pojma „trajna sprememba nadzora“ v točkah 85, 95 in 96 izpodbijane sodbe pojasnilo, da lahko ravnanje, tudi če je časovno omejeno, prispeva k trajni spremembi nadzora, saj mora biti za to, da pride do koncentracije, trajna ta sprememba, ne pa transakcije, ki lahko k njej prispevajo.
- 145 V nasprotju s trditvami družbe Altice pri tej presoji pravo ni bilo napačno uporabljeno. Prvič, iz člena 3(1) Uredbe št. 139/2004, ki ga je treba upoštevati pri določitvi obsega pojma „izvedba“ koncentracije v smislu členov 4 in 7 te uredbe, namreč nedvoumno izhaja, da je za izvedbo koncentracije potrebna „trajna sprememba nadzora“. Drugič, kot izhaja iz točk 137 in 138 te sodbe, je treba vsako transakcijo, ki prispeva k trajni spremembi nadzora nad ciljnim podjetjem, šteti za vsaj delno izvedbo koncentracije, ki spada na področje uporabe člena 4(1) in člena 7(1) Uredbe št. 139/2004. Drugače povedano, trajna mora biti sprememba nadzora, in ne transakcija, ki prispeva k njegovi izvedbi, zato je lahko slednja začasna.
- 146 Na drugem mestu, v zvezi s presojo vprašanja, ali lahko ukrepi, ki niso potrebni za spremembo nadzora, in pomožni ukrepi prispevajo k izvedbi koncentracije, je treba navesti, da je Splošno sodišče v točkah 98 in 99 izpodbijane sodbe, ki se v okviru tega pritožbenega razloga ne izpodbijata, ob upoštevanju sodbe z dne 31. maja 2018, Ernst & Young (C-633/16, EU:C:2018:371, točka 60), razsodilo, da pomožni in pripravljalni ukrepi niso izključeni s področja uporabe člena 7(1) Uredbe št. 139/2004. V zvezi s tem je Splošno sodišče v točki 99 izpodbijane sodbe ugotovilo, da Sodišče ni določilo meril za ugotovitev morebitne pomožne in pripravljalne narave zadevnega ukrepa. Poleg tega je v točkah 102 in 103 izpodbijane sodbe dodalo, da sklicevanje v obvestilu Komisije, navedenem v točki 129 te sodbe, na merilo v zvezi z varstvom vrednosti ciljnega podjetja, ni izčrpno in torej zadevno obvestilo ne izključuje možnosti upoštevanja drugih meril. Vendar je v točki 104 izpodbijane sodbe ugotovilo, da družba Altice ni predložila dokazov, s katerimi bi dokazala, da je v obravnavani zadevi obstajala nevarnost posega v poslovno integriteto družbe PT Portugal, pri čemer je napotilo na preizkus poznejših tožbenih razlogov družbe Altice.
- 147 Nazadnje, Splošno sodišče je v točkah od 109 do 132 izpodbijane sodbe v zvezi z vprašanjem, ali so dogovori pred zaključkom, kot je Komisija trdila v spornem sklepu, prispevali k izvedbi koncentracije, zlasti v točkah 117, 121, 130 in 131 izpodbijane sodbe uporabilo enako merilo kot ta institucija pri odločitvi, ali so bili ti dogovori namenjeni izključno ohranitvi vrednosti ciljnega podjetja ali pa so presegli to, kar je bilo za to potrebno.

- 148 S trditvami družbe Altice ni mogoče dokazati, da je Splošno sodišče s tem napačno uporabilo pravo.
- 149 Najprej, trditev družbe Altice, da so s pojmom „izvedba“ v smislu teh določb zajeti samo ukrepi, potrebni za trajno spremembo nadzora, temelji na napačni razlagi sodbe z dne 31. maja 2018, Ernst & Young (C-633/16, EU:C:2018:371).
- 150 V zvezi s tem, prvič, kot je razvidno iz točk 138 in 139 te sodbe, vsaka delna izvedba koncentracije spada na področje uporabe členov 4 in 7 Uredbe št. 139/2004, da se zagotovi predhodnost nadzora koncentracij.
- 151 Drugič, Sodišče je moralo v zadevi, v kateri je bila izdana sodba z dne 31. maja 2018, Ernst & Young (C-633/16, EU:C:2018:371), ugotoviti, ali je to, da je stranka, ki je bila udeležena v koncentraciji, odpove pogodbo o sodelovanju, sklenjeno s tretjo osebo, prispevalo k izvedbi koncentracije.
- 152 Sodišče je v teh okoliščinah v točki 48 sodbe z dne 31. maja 2018, Ernst & Young (C-633/16, EU:C:2018:371), spomnilo, da je v uvodni izjavi 20 Uredbe št. 139/2004 navedeno, da je primerno tiste transakcije, ki so tesno povezane zaradi okoliščin ali imajo obliko več transakcij vrednostnih papirjev, ki se opravijo v razumno kratkem časovnem obdobju, obravnavati kot eno samo koncentracijo. Sodišče je v točki 49 navedene sodbe dodalo, da če take transakcije, čeprav so izvedene v okviru koncentracije, niso nujne za doseg spremembe nadzora podjetja, ki je vpleteno v to koncentracijo, ne spadajo na področje uporabe člena 7 Uredbe št. 139/2004. Čeprav so lahko pomožne ali pripravljalne za koncentracijo, namreč niso neposredno funkcionalno povezane z njeno izvedbo, zato njihova izvedba načeloma ne more ogroziti učinkovitosti nadzora koncentracij.
- 153 Iz tega sledi, da se je Sodišče pri presoji obstoja ene same koncentracije sklicevalo na pojem „neposredna funkcionalna povezava“ in na pomožno ali pripravljarno naravo transakcije. Iz sodbe z dne 31. maja 2018, Ernst & Young (C-633/16, EU:C:2018:371), pa ni mogoče sklepati, da lahko k izvedbi koncentracije prispeva le transakcija, ki je potrebna za trajno spremembo nadzora. S tako razlago bi se poleg tega lahko neupravičeno zmanjšal obseg člena 4(1) in člena 7(1) Uredbe št. 139/2004 in posledično ogrozil polni učinek predhodnega nadzora koncentracij.
- 154 Dalje, glede trditev v zvezi s pomožnimi omejitvami je treba ugotoviti, prvič, da Splošno sodišče v nasprotju s tem, kar očitno trdi družba Altice, in kot je razvidno iz obrazložitve v točkah 102 in 103 izpodbijane sodbe, predstavljene v točki 146 te sodbe, merila ohranitve vrednosti ciljnega podjetja nikakor ni uporabilo kot edino merilo pri presoji pomožne narave omejitve.
- 155 Drugič, v delu, v katerem se družba Altice sklicuje na svetovno prakso, njene trditve temeljijo zgolj na neutemeljenih navedbah. Zato jih ni mogoče sprejeti.
- 156 Na podlagi navedenega je treba tretji pritožbeni razlog v celoti zavrniti kot neutemeljen.

Četrta pritožbeni razlog

– Trditve strank

- 157 Družba Altice s četrtem pritožbenim razlogom izpodbija točke od 91 do 169 izpodbijane sodbe, ker, primarno, naj bi Splošno sodišče pri razlagi pojma „pravica veta“ napačno uporabilo pravo in, podredno, naj bi napačno razlagalo SPA, kot da podeljuje „pravice veta“. Ta razlog je razdeljen na dva dela.
- 158 Družba Altice s prvim delom četrtega pritožbenega razloga Splošnemu sodišču očita, da je napačno uporabilo pravo, ker je pojem „pravica veta“ razlagalo v nasprotju s členom 3(2) Uredbe št. 139/2004 v povezavi s členom 4(1) in členom 7(1) te uredbe ter s Prečiščenim obvestilom o pravni pristojnosti.
- 159 Ob upoštevanju člena 3(2) Uredbe št. 139/2004 poudarja, da lahko bodoči pridobitelj pred pridobitvijo nadzora z lastništvom večine kapitala ciljnega podjetja pridobi nadzor na podlagi pogodbe z uporabo „pravic veta“. S temi pravicami veta naj bi bilo, kot naj bi bilo razvidno iz točk 18 in 54 Prečiščenega obvestila o pravni pristojnosti, mogoče preprečiti sprejetje strateških poslovnih odločitev, ki veljajo proti volji druge stranke. Pojma „pravica veta“ in „možnost preprečitve“ naj bi bilo torej treba razlagati ozko, da bi se zagotovilo, da se ta uredba uporablja samo za sporazume, ki dajejo možnost izvajanja „odločilnega“ vpliva.
- 160 Splošno sodišče pa naj bi v točkah od 103 do 133 izpodbijane sodbe razširilo pojem „pravica veta“ na položaje, ki ne dajejo take možnosti preprečitve strateških poslovnih odločitev. S tem naj bi napačno uporabilo pravo.
- 161 V skladu s členoma 6.1 in 7.1 SPA naj družba Altice namreč ne bi mogla uveljavljati veta zoper odločitve družbe PT Portugal, ker naj tej družbi ne bi mogla preprečiti sprejetja strateških odločitev in ustvariti položaja preprečitve. Vse strateške odločitve, ki sta jih družbi PT Portugal in Oi sprejeli v nasprotju z zavezami pred zaključkom, naj bi bile veljavne in naj bi na njihovi podlagi lahko uveljavljala le nadomestilo za škodo. V teh okoliščinah naj v nasprotju s tem, kar naj bi Splošno sodišče razsodilo v točki 126 izpodbijane sodbe, pravica do nadomestila za morebitne izgube ne bi pomenila pravice veta.
- 162 Družba Altice z drugim delom četrtega pritožbenega razloga, ki ga navaja podredno, trdi, da je Splošno sodišče v točkah od 109 do 132 izpodbijane sodbe napačno razlagalo SPA, ker je menilo, da je bila z v njem določenimi dogovori pred zaključkom družbi Altice podeljena pravica veta. Ta razlaga naj bi bila v očitnem nasprotju ne le z besedilom člena 6, ampak tudi člena 7 SPA, ki naj bi v odstavku 1(c) jasno določal, da je nadomestilo „edini zahtevk za povrnitev škode, ki ga kupec lahko uveljavlja proti prodajalcu, razen če je prodajalec storil goljufijo“.
- 163 Zato družba Altice v repliki – v nasprotju s presojo Komisije, ki jo je Splošno sodišče potrdilo v točkah od 170 do 215 izpodbijane sodbe – meni, da okoliščina, da se je družba PT Portugal z njo v sedmih primerih posvetovala o nekaterih vprašanjih, ki jih ureja člen 6 SPA, ne more pomeniti „izvedbe“ v smislu člena 4(1) in člena 7(1) Uredbe št. 139/2004.
- 164 Komisija odgovarja, da trditve iz prejšnje točke te sodbe pomenijo razširitev obsega pritožbe, ki ni dopustna, ker je prepozna, in da ta pritožbeni razlog v celoti ni utemeljen.

– Presoja Sodišča

- 165 Najprej je treba pojasniti, da čeprav je ta pritožbeni razlog, ki se nanaša na pojem „pravica veta“, ki ga je uporabilo Splošno sodišče, formalno usmerjen proti številnim točkam izpodbijane sodbe, je v nekaterih od teh točk naveden le povzetek trditev družbe Altice, druge točke pa se v okviru tega pritožbenega razloga ne izpodbijajo izrecno. Razlaga pojma „pravica veta“, ki jo je podalo Splošno sodišče, in njegova uporaba v obravnavanem primeru v bistvu izhajata iz povezane razlage točk od 109 do 133 izpodbijane sodbe. Zato se mora Sodišče pri presoji osredotočiti na te točke, ki jih družba Altice izpodbija.
- 166 Splošno sodišče je v teh točkah v bistvu menilo, da je bila družbi Altice v nasprotju z njenimi trditvami s sporazumi pred zaključkom dana možnost izvajanja odločilnega vpliva na družbo PT Portugal. Po mnenju Splošnega sodišča je bila družbi Altice s členom 6(1)(b) SPA, navedenem v točki 109 izpodbijane sodbe, dana možnost, da od podpisa SPA izvaja nadzor nad družbo PT Portugal, ker je bila družba Oi z njim zavezana, da od družbe Altice pridobi pisno soglasje za sodelovanje, prenehanje ali spremembo številnih pogodb, s čimer je bila družbi Altice dana možnost, da določi poslovno politiko družbe PT Portugal in prepreči sprejetje vrste odločitev, ne da bi bilo ugotovljeno, da je bilo to potrebno za ohranitev vrednosti družbe PT Portugal. Splošno sodišče je menilo, da je imela družba Altice tako pravico veta na nekatere odločitve družbe PT Portugal, kar naj bi bilo potrjeno z dejstvom, da je družba Altice, če družba Oi ni izpolnila te obveznosti, pridobila pravico do nadomestila škode.
- 167 V zvezi s tem je treba opozoriti, da se, kot je razvidno iz točk od 137 do 139 te sodbe, koncentracija v smislu člena 4(1) in člena 7(1) Uredbe št. 139/2004 izvede takoj, ko stranke koncentracije izvedejo transakcije, ki prispevajo k trajni spremembi nadzora nad ciljnim podjetjem. Vsaka delna izvedba koncentracije spada na področje uporabe teh določb.
- 168 V tem okviru nadzor v skladu s členom 3(2)(b) te uredbe izhaja iz pravic, pogodb ali drugih ukrepov, ki omogočajo izvajanje odločilnega vpliva na dejavnost nekega podjetja, zlasti pravic ali pogodb, s katerimi se omogoči odločilen vpliv na sestavo, odločanje ali odločitve organov podjetja.
- 169 V obravnavanem primeru družba Altice ne izpodbija dejstva, da je bilo v skladu z določbo iz člena 6(1) SPA, navedeno v točki 109 izpodbijane sodbe, številne odločitve, ki se ne nanašajo le na poslovne dejavnosti in strategije družbe PT Portugal, ampak tudi na njeno upravno strukturo, mogoče sprejeti le s pisnim soglasjem družbe Altice. Prav tako ne izpodbija dejstva, da ji je bila družba Oi v skladu s členom 7(1) SPA dolžna nadomestiti morebitne izgube, nastale zaradi kršitve te določbe.
- 170 Prvič, očitno je torej, da je bila v SPA za družbo Oi določena pogodbeno obveznost, da v zvezi s temi odločitvami zaprosi za pisno soglasje družbe Altice in da je bila za to obveznost določena pogodbeno sankcija, in sicer pravica do nadomestila škode. Splošno sodišče v teh okoliščinah z ugotovitvijo, da je ta možnost presegala to, kar je bilo potrebno za zaščito vrednosti družbe PT Portugal, ni napačno uporabilo prava, ko je razsodilo, da je bila s SPA družbi Altice dana možnost izvajanja odločilnega vpliva na dejavnost družbe PT Portugal.
- 171 V zvezi s tem ni mogoče sprejeti trditev družbe Altice, da bi lahko le možnost, da se ciljni družbi prepreči sprejetje veljavnih odločitev, pomenila obstoj pravice veta in bi se z njo tako dokazalo izvajanje odločilnega vpliva na to družbo. Ker namreč te trditve temeljijo na točkah 18 in 54

Prečiščenega obvestila o pravni pristojnosti, je treba ugotoviti, da se ti točki nanašata na „skupni nadzor“ in „prevzem izključnega nadzora“ ter zato za obravnavano zadevo nista upoštevni. Poleg tega ni mogoče iz ničesar sklepati, da se tak pogoj zahteva s členom 3(2)(b) Uredbe št. 139/2004.

- 172 Drugič, v zvezi s podredno navedeno trditvijo o napačni razlagi SPA je treba ugotoviti, da družba Altice s to trditvijo v resnici izpodbija pravno opredelitev pogodbenih določil iz točke 169 te sodbe, pri čemer ponavlja svoje stališče, da ne gre za „pravico veta“, če so nekatere odločitve pogojene s pridobitvijo predhodnega soglasja, v primeru, da se soglasja ne pridobi, pa nastane pravica do nadomestila škode. Ta trditev pa ni prepričljiva iz istih razlogov, kot so navedeni v točkah 170 in 171 te sodbe.
- 173 Tretjič, ker so trditve družbe Altice, povzete v točki 163 te sodbe, le nadaljevanje trditev, ki so se že obravnavale in zavrnilo v točkah od 167 do 171 te sodbe, jih je treba zavrniti iz istih razlogov, kot so navedeni v teh točkah, ne da bi bilo treba opraviti preizkus njihove dopustnosti, ki jo Komisija izpodbija.
- 174 Iz tega sledi, da je treba četrti pritožbeni razlog v celoti zavrniti kot neutemeljen.

Peti pritožbeni razlog

– Trditve strank

- 175 Družba Altice s petim pritožbenim razlogom izpodbija ugotovitev Splošnega sodišča, da naj bi bila izmenjava informacij enakovredna „izvedbi“ koncentracije v smislu člena 4(1) in člena 7(1) Uredbe št. 139/2004. Ta razlog je razdeljen na dva dela.
- 176 Družba Altice s prvim delom petega pritožbenega razloga trdi, da je Splošno sodišče v točkah 227 in 235 izpodbijane sodbe napačno razlagalo sporni sklep. V teh točkah naj bi Splošno sodišče namreč navedlo, da je Komisija v tem sklepu ugotovila, da so izmenjave informacij zgolj „prispevale“ k dokazu, da je [družba Altice] izvajala odločilni vpliv na nekatere vidike dejavnosti družbe PT Portugal“. V navedenem sklepu pa naj bi bilo zlasti v točkah 470, 479 in 482 obrazložitve ter razdelku 4.2.2 jasno navedeno, da so izmenjave informacij same po sebi pomenile izvedbo koncentracije.
- 177 Družba Altice z drugim delom petega pritožbenega razloga trdi, da je Splošno sodišče v točki 239 izpodbijane sodbe kršilo člen 1 Uredbe št. 139/2004, Uredbo Sveta (ES) št. 1/2003 z dne 16. decembra 2002 o izvajanju pravil konkurence iz členov [101] in [102 PDEU] (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 8, zvezek 2, str. 205) ter člen 101 PDEU, ker je menilo, da sta bila z izmenjavo informacij kršena člen 4(1) in člen 7(1) Uredbe št. 139/2004.
- 178 Družba Altice Splošnemu sodišču v bistvu očita, da je področje uporabe zadnjenavedenih določb razširilo tako, da je vanj vključilo izmenjave informacij, ki bi lahko spadale na področje uporabe člena 101 PDEU in Uredbe št. 1/2003. S tem naj bi kršilo sodbo z dne 31. maja 2018, Ernst & Young (C-633/16, EU:C:2018:371, točki 57 in 59). Splošno sodišče naj bi z razlikovanjem glede na to, ali izmenjave informacij spadajo v okvir koncentracije ali so se zgodile po njej, prišlo do nerazumnega zaključka v smislu, da te izmenjave informacij spadajo na področje uporabe člena 4(1) in člena 7(1) Uredbe št. 139/2004, če do njih pride v položajih, ki pripeljejo do koncentracije, vendar postanejo kršitev člena 101 PDEU, če navsezadnje ne pride do nikakršne spremembe nadzora.

179 Poleg tega naj Splošno sodišče ne bi pojasnilo, zakaj so bile izmenjave informacij „potrebne za spremembo nadzora“, ki je trajna, ali zakaj so „neposredno povezane z izvedbo“ koncentracije, do katere naj bi prišlo šele s pridobitvijo delnic družbe PT Portugal. Zato naj ne bi spadale na področje uporabe člena 7(1) Uredbe št. 139/2004.

180 Komisija meni, da ta pritožbeni razlog ni utemeljen.

– *Presoja Sodišča*

181 Na prvem mestu, trditve, ki se nanašajo na napačno razlago spornega sklepa, so posledica njegovega napačnega in nepopolnega razumevanja.

182 Komisija je v spornem sklepu sicer res uporabila dvoumne izraze, zlasti v točki 470 obrazložitve, v kateri je navedena posebna presoja, ali v točkah 479 in 482 obrazložitve, v katerih so povzete ugotovitve. Vendar je treba te odlomke umestiti v splošni okvir tega sklepa. Iz točk 448, 473, 477 in 478 obrazložitve navedenega sklepa namreč nedvoumno izhaja, da je Komisija izmenjave informacij upoštevala izključno kot element, ki prispeva k dokazu, da je družba Altice izvajala odločilni vpliv na družbo PT Portugal.

183 Zato je Splošno sodišče, ne da bi napačno razlagalo sporni sklep, v točkah 227 in 235 izpodbijane sodbe ugotovilo, da je Komisija v tem sklepu menila, da so te izmenjave informacij „prispevale“ k dokazu, da je družba Altice izvajala tak vpliv.

184 Na drugem mestu, glede trditve v zvezi s področjema uporabe nadzora koncentracij in protimonopolnega prava je treba spomniti, da se v skladu s členom 21(1) Uredbe št. 139/2004 za koncentracije, kot so opredeljene v členu 3 te uredbe, za katere se Uredba št. 1/2003 načeloma ne uporablja, uporablja le Uredba št. 139/2004. Nasprotno pa se Uredba št. 1/2003 še vedno uporablja za ravnanja podjetij, pri katerih sicer ne gre za koncentracijo v smislu Uredbe št. 139/2004, vendar lahko med njimi pride do koordinacije, ki je v nasprotju s členom 101 PDEU, zaradi česar so ta ravnanja pod nadzorom Komisije ali nacionalnih organov za varstvo konkurence (sodbi z dne 7. septembra 2017, Austria Asphalt, C-248/16, EU:C:2017:643, točki 32 in 33, in z dne 31. maja 2018, Ernst & Young, C-633/16, EU:C:2018:371, točki 56 in 57).

185 Ker je torej, kot sta ugotovili Komisija in Splošno sodišče, dokazano, da so izmenjave informacij prispevale k izvedbi koncentracije, je Splošno sodišče v točki 239 izpodbijane sodbe pravilno rzsodilo, da spadajo na področje uporabe Uredbe št. 139/2004.

186 Na tretjem mestu, trditve v zvezi z nepotrebnostjo izmenjave informacij za spremembo nadzora ali odsotnostjo neposredne povezave med navedenimi izmenjavami in tem nadzorom je treba zavrni iz istih razlogov, kot so tisti, na podlagi katerih je bil zavrjen tretji pritožbeni razlog.

187 Na podlagi navedenega je treba peti pritožbeni razlog v celoti zavrni kot neutemeljen.

Šesti pritožbeni razlog

188 Družba Altice s šestim pritožbenim razlogom v bistvu izpodbija presojo Splošnega sodišča glede glob, ki sta ji bili naloženi s spornim sklepom. Ta pritožbeni razlog je razdeljen na štiri dele, od katerih se drugi in tretji delno prekrivata in ju je torej treba obravnavati skupaj.

Prvi del šestega pritožbenega razloga

– Trditve strank

- 189 Družba Altice s prvim delom šestega pritožbenega razloga trdi, da je bilo v točkah 155 in od 279 do 296 izpodbijane sodbe napačno uporabljeno pravo, ker je v njih napačno potrjeno, da je pri kršitvi člena 4(1) in člena 7(1) Uredbe št. 139/2004 ravnala vsaj malomarno.
- 190 Družba Altice meni, da v sodni praksi v zvezi s pojmom „malomarnost“ obstaja jasna povezava med stopnjo predvidljivosti določbe o prepovedi in odgovornostjo kršitelja.
- 191 Prvič, Komisija naj bi s spornim sklepom namreč prvič ugotovila, da je bila koncentracija, čeprav ni bilo nikakršnega prenosa delnic ciljnega podjetja, izvedena, in sicer zaradi dogovorov pred zaključkom, ki pa naj bi bili del običajne prakse podjetij, in zaradi izmenjav informacij v obdobju med podpisom SPA in izvedbo koncentracije.
- 192 Drugič, kot naj bi Sodišče priznalo v točkah 38 in 39 sodbe z dne 31. maja 2018, Ernst & Young (C-633/16, EU:C:2018:371), naj natančen obseg prepovedi „izvedbe“ koncentracije v smislu člena 7 Uredbe št. 139/2004 ne bi bil jasen. Poleg tega naj bi jo Splošno sodišče pred to sodbo razlagalo tako, da pomeni „popolno izvedbo koncentracije“.
- 193 Tretjič, družba Altice naj bi Komisijo obvestila o koncentraciji, še preden je podpisala SPA, in predlagala zaveze, da bi odpravila vse morebitne pomisleke zaradi te transakcije.
- 194 Komisija izpodbija utemeljenost vseh teh trditvev.

– Presoja Sodišča

- 195 Komisija lahko v skladu s členom 14(2) Uredbe št. 139/2004 naloži globe le za kršitve, ki so bile storjene „namerno ali iz malomarnosti“.
- 196 Ta pogoj je izpolnjen, če zadevno podjetje ne more prezreti, da je njegovo ravnanje protikonkurenčno, ne glede na to, ali se zaveda, da je kršilo pravila konkurence iz prava Unije (glej po analogiji sodbi Schenker & Co. in drugi, C-681/11, EU:C:2013:404, točka 37 in navedena sodna praksa, ter z dne 10. julija 2014, Telefónica in Telefónica de España/Komisija, C-295/12 P, EU:C:2014:2062, točka 156).
- 197 Vendar, prvič, v nasprotju s trditvami družbe Altice in kot je Splošno sodišče pravilno razsodilo v točkah 292 in 293 izpodbijane sodbe, okoliščina, da Komisija in sodišča Unije ob storitvi kršitve še niso imeli možnosti, da bi se posebej izrekli o konkretnem zadevnem ravnanju, še ne izključuje, da mora podjetje glede na okoliščine pričakovati, da bi lahko bilo njegovo ravnanje razglašeno za nezdružljivo s pravili o konkurenci prava Unije. Zaradi take okoliščine torej zadevno podjetje ni razbremenjeno odgovornosti (glej po analogiji sodbi z dne 6. decembra 2012, AstraZeneca/Komisija, C-457/10 P, EU:C:2012:770, točka 164, in z dne 22. oktobra 2015, AC-Treuhand/Komisija, C-194/14 P, EU:C:2015:717, točka 43).
- 198 Drugič, družba Altice se prav tako ne more sklicevati na domnevno nejasnost določb člena 4(1) in člena 7(1) Uredbe št. 139/2004. Kot je Splošno sodišče razsodilo v točkah 155 in 294 izpodbijane sodbe, se namreč lahko v primeru dvoma o razlagi takih določb od skrbnega podjetja zahteva, da

se posvetuje s Komisijo, da bi se prepričalo o zakonitosti svojega ravnanja. To še toliko bolj velja v obravnavani zadevi, ker iz presoje dejanskega stanja, ki jo je Splošno sodišče opravilo v točki 287 izpodbijane sodbe in za nadzor nad katero Sodišče ni pristojno ter se poleg tega tudi ne izpodbija, izhaja, da se je družba Altice zavedala nevarnosti nezdružljivosti svojega ravnanja z Uredbo št. 139/2004.

- 199 Tretjič, s trditvijo, ki se nanaša na informacije pred podpisom SPA in predlagane zaveze, se želi od Sodišča v resnici doseči, naj opravi ponovno presojo glede dejanskega vprašanja, ali je družba Altice ravnala malomarno. Taka trditev torej v fazi pritožbe ni dopustna.
- 200 Iz navedenega izhaja, da je treba prvi del šestega pritožbenega razloga v celoti zavrnil.

Drugi in tretji del šestega pritožbenega razloga

– Trditve strank

- 201 Družba Altice z drugim delom šestega pritožbenega razloga trdi, da je bilo v točkah od 297 do 362 izpodbijane sodbe napačno uporabljeno pravo ter da sta bila z njimi kršena člen 296 PDEU in člen 41(2) Listine Evropske unije o temeljnih pravicah, ker je Splošno sodišče v njih ugotovilo, da je sporni sklep dovolj obrazložen za naložitev dveh ločenih in kumulativnih glob v višini 62.250.000 EUR zaradi kršitve člena 4(1) in člena 7(1) Uredbe št. 139/2004.
- 202 Bilo naj bi pravno napačno in protislovno, če bi bilo treba po eni strani šteti, da lahko Komisija naloži dve ločeni globi, ker gre domnevno za dve ločeni kršitvi, po drugi strani pa priznati, da Komisija o obeh globah presoja skupaj, ker se z njima sankcionira isto ravnanje. Zato naj bi bila obrazložitev pri določitvi zneska vsake od naloženih glob pomanjkljiva, kar bi moralo ugotoviti Splošno sodišče.
- 203 V točkah 317 in 324 izpodbijane sodbe naj ne bi bilo pojasnjeno, zakaj je naložitev dveh enakih glob za dve domnevno ločeni kršitvi sorazmerna na podlagi uporabe meril iz člena 14(3) Uredbe meril iz člena 14(3) Uredbe št. 139/2004.
- 204 Družba Altice s tretjim delom šestega pritožbenega razloga trdi, da je Splošno sodišče napačno uporabilo pravo, ker je v točkah od 320 do 324 izpodbijane sodbe razsodilo, da se lahko na podlagi člena 14(3) Uredbe št. 139/2004 naložita dve ločeni globi v enakem znesku za dve domnevno samostojni kršitvi, ki sta po naravi, teži in trajanju različni.
- 205 Tudi ob predpostavki, *quod non*, da sta s členom 4(1) in členom 7(1) Uredbe št. 139/2004 naloženi dve ločeni obveznosti, naj bi bilo treba ugotoviti, da sta narava in teža kršitve prvonavedene določbe manj resni od narave in teže kršitve drugonavedene določbe. Prva naj bi namreč določala eno samo postopkovno obveznost, katere kršitev naj bi pomenila trenutno kršitev, druga pa naj bi bila širša in naj bi vsebovala dve obveznosti, med katerima je bistvena obveznost zadržanja, katere kršitev naj bi bila trajajoča. Ta razlika naj bi se odražala tudi v zastaralnih rokih, ki veljajo za ti kršitvi.

- 206 Splošno sodišče naj bi v točkah 324 in 343 izpodbijane sodbe v zvezi s trajanjem kršitev, in sicer trenutna (en dan) in trajajoča (štiri mesece in enajst dni, to je 137 dni), potrdilo, da ju nikakor ni mogoče primerjati. Vendar naj ta ugotovitev ne bi bila dovolj obrazložena in naj bi poleg tega temeljila na napačni uporabi prava, saj naj je ne bi bilo mogoče utemeljiti z nobeno določbo Uredbe št. 139/2004.
- 207 Glede na razliko v trajanju družba Altice meni, da če bi bila globa v višini 62.250.000 EUR sorazmerna s kršitvijo člena 7(1) Uredbe št. 139/2004, kar sicer prereka, globa, da bi bila sorazmerna s kršitvijo člena 4(1) te uredbe, ki je trajala le en dan, ne bi smela znašati več kot 450.000 EUR.
- 208 Komisija meni, da drugi del ni dopusten, ker družba Altice ni razčlenila svojih trditev.
- 209 Tudi ta del naj nikakor ne bi bil utemeljen. Splošno sodišče naj bi v točkah 317 in 324 izpodbijane sodbe jasno in nedvoumno pojasnilo, kako je Komisija v skladu s členom 14(3) Uredbe št. 139/2004 upoštevala naravo, težo in trajanje vsake od obeh kršitev. Poleg tega je Komisija v zadevi, v kateri je bila izdana sodba z dne 4. marca 2020, Marine Harvest/Komisija (C-10/18 P, EU:C:2020:149, točke od 98 do 111), že naložila ločeni globi za kršitvi člena 4(1) in člena 7(1) te uredbe in naj bi o teh globah presojala skupaj. Niti Splošno sodišče niti Sodišče naj namreč ne bi nasprotovala skupni presoji glob. Čeprav naj bi bile v obravnavani zadevi sicer številne utemeljitve iz spornega sklepa skupne za obe globi, naj bi bile druge utemeljitve za globi vsekakor različne.
- 210 Komisija meni, da tretji del ni utemeljen.
- 211 Prvič, Sodišče naj bi v sodbi z dne 4. marca 2020, Marine Harvest/Komisija (C-10/18 P, EU:C:2020:149), že priznalo, da Uredba št. 139/2004 ne pomeni ovire za naložitev enakih glob za kršitvi člena 4(1) in člena 7(1) te uredbe.
- 212 Drugič, ti določbi naj bi bili tudi temeljna stebra sistema predhodnega nadzora koncentracij v Uniji. Za kršitvi navedenih določb naj bi bilo treba šteti, da sta po naravi enako resni glede na to, da lahko zanju v skladu s členom 14(2)(a) in (b) Uredbe št. 139/2004 naložita globi, za kateri velja enaka zgornja, ne da bi zakonodajalec eno od njiju opredelil za resnejšo od druge.
- 213 Tretjič, Komisija meni, da je Splošno sodišče v točkah 322 in od 324 do 343 izpodbijane sodbe pravno zadostno obrazložilo ugotovitev, da trajanja obeh kršitev – ena je bila trenutna in nima trajanja, druga pa je bila trajajoča – ni mogoče primerjati.
- 214 Četrtrič, izračun globe v višini 450.000 EUR zaradi kršitve člena 4(1) Uredbe št. 139/2004, ki ga predlaga družba Altice, naj bi temeljil na napačni premisi, da je ta kršitev trajala en dan. Ker ta nima trajanja in je po naravi tako resna kot kršitev člena 7(1) te uredbe, naj globa v takem znesku ne bi zadostno odražala narave in teže kršitve in naj ne bi imela zadostnega odvrčilnega učinka.

– *Presoja Sodišča*

- 215 V zvezi z dopustnostjo drugega dela šestega pritožbenega razloga je treba ugotoviti, da so trditve v utemeljitev tega dela sicer res jedrnate, vendar so v pisnih stališčih družbe Altice dovolj pojasnjene in so Komisiji očitno omogočile, da nanje vsebinsko odgovori. Ugovor nedopustnosti, ki ga je podala Komisija, je torej treba zavriniti.

- 216 Z vsebinskega vidika je treba poudariti, da družba Altice z drugim in tretjim delom šestega pritožbenega razloga v bistvu izpodbija točke od 314 do 325 izpodbijane sodbe. Njene trditve se nanašajo, prvič, na presojo Splošnega sodišča v zvezi z obveznostjo obrazložitve, ki jo ima Komisija, kadar z istim sklepom naloži dve globi zaradi kršitev člena 4(1) in člena 7(1) Uredbe št. 139/2004, in drugič, na možnost Komisije, da za obe globi določi enak znesek. Ker sta ti vprašanji ločeni, ju je treba obravnavati zaporedoma.
- 217 Na prvem mestu, v zvezi z obveznostjo obrazložitve, navedeno v drugem in tretjem delu, je treba spomniti, da mora biti v skladu s sodno prakso Sodišča obrazložitev aktov institucij Unije, ki se zahteva v členu 296 PDEU, prilagojena naravi obravnavanega akta ter mora jasno in nedvoumno izražati razlogovanje institucije, ki je akt izdala, tako da se lahko stranke seznanijo z utemeljitvijo sprejetega ukrepa, pristojno sodišče pa opravi nadzor. Obveznost obrazložitve je treba presojati glede na okoliščine posameznega primera, zlasti glede na vsebino akta, lastnosti podanih razlogov in interes za pojasnitev, ki ga lahko imajo naslovnice akta ali druge osebe, na katere se ta akt neposredno in posamično nanaša. Ni potrebno, da so v obrazložitvi navedene vse upoštevne dejanske in pravne okoliščine, saj vprašanja, ali obrazložitev izpolnjuje zahteve iz člena 296 PDEU, ni treba presojati le glede na njeno besedilo, ampak tudi glede na njeno sobesedilo in vsa pravna pravila, ki urejajo zadevno področje (sodbi z dne 2. aprila 1998, Komisija/Sytraval in Brink's France, C-367/95 P, EU:C:1998:154, točka 63, in z dne 10. marca 2016, HeidelbergCement/Komisija, C-247/14 P, EU:C:2016:149, točka 16).
- 218 Natančneje, v zvezi z obrazložitvijo sklepa o naložitvi globe zaradi kršitve člena 4(1) ali člena 7(1) Uredbe št. 139/2004 je treba poudariti, kot je bilo že opozorjeno v točki 70 te sodbe, da člen 14(3) te uredbe določa, da mora Komisija pri določitvi zneska globe upoštevati naravo, težo in trajanje kršitve.
- 219 Ker ni smernic, ki bi določale metodo izračuna za določitev glob na podlagi člena 14 Uredbe št. 139/2004, je treba poleg tega šteti, da Komisija z jasno in nedvoumno navedbo upoštevanih dejavnikov izpolni svojo obveznost obrazložitve, ne da bi morala podrobno navesti številčne podatke v zvezi z izračunom globe (glej v tem smislu sodbo z dne 22. oktobra 2015, AC-Treuhand/Komisija, C-194/14 P, EU:C:2015:717, točka 68 in navedena sodna praksa).
- 220 Ob upoštevanju teh opozoril je očitno, da v nasprotju s trditvami družbe Altice načeloma nič ne nasprotuje temu, da Komisija o globah, ki ju naloži zaradi kršitve člena 4(1) in člena 7(1) Uredbe št. 139/2004, presoja vzporedno, in sicer tako, da hkrati odloči o naravi, teži in trajanju obeh kršitev. Vendar mora ta institucija v tem okviru dovolj jasno navesti razloge, s katerimi utemelji globi, naloženi za kršitev vsake od teh določb, ob upoštevanju narave, teže in trajanja ugotovljenih kršitev.
- 221 V obravnavanem primeru je Komisija sicer res, kot je Splošno sodišče navedlo v točkah od 319 do 323 izpodbijane sodbe, v točkah od 568 do 599 obrazložitve spornega sklepa podrobno navedla svojo presojo v zvezi z naravo, težo in trajanjem dveh kršitev, ki ju je storila družba Altice, in s tem dejavnike, ki jih je upoštevala pri določitvi zneska glob. Komisija je glede na vse navedene okoliščine, kot izhaja iz točke 621 obrazložitve tega sklepa, za vsako od njiju določila globo v višini 62.250.000 EUR.
- 222 Vendar je iz obrazložitve spornega sklepa razvidno tudi, da je Komisija, čeprav je menila, da sta bili obe kršitvi enake narave in teže, vseeno navedla tudi, da se razlikujeta po trajanju, pri čemer je ena trenutna kršitev, druga pa trajajoča kršitev. Ugotoviti je namreč treba, da Komisija nikakor ni

pojasnila razloga, zakaj sta bili kljub tej razliki za obe kršitvi naloženi globi v istem znesku. Drugače povedano, Komisija ni pojasnila razloga, zakaj z navedeno razliko, čeprav pomembno, ni bilo mogoče utemeljiti razlikovanja med zneskoma obeh glob.

- 223 V teh okoliščinah se Splošno sodišče v točki 324 izpodbijane sodbe ne bi smelo omejiti na zavrnitev trditve v zvezi z nezadostno obrazložitvijo v spornem sklepu glede enakega zneska glob kljub različnemu trajanju obeh zadevnih kršitev zgolj zato, ker je „povsem logično, da trajajoče kršitve ni mogoče primerjati s trenutno kršitvijo, saj zadnjenavedena nima trajanja“, preden je v točki 325 izpodbijane sodbe zavrnilo trditev v zvezi s kršitvijo obveznosti obrazložitve.
- 224 Splošno sodišče je torej napačno uporabilo pravo, ker je zavrnilo očitek, ki se je nanašal na kršitev obveznosti obrazložitve.
- 225 V zvezi s trditvijo, ki jo je Komisija navedla v odgovoru, in sicer, da naj bi Sodišče v zadevi, v kateri je bila izdana sodba z dne 4. marca 2020, *Marine Harvest/Komisija* (C-10/18 P, EU:C:2020:149, točke od 98 do 111), potrdilo obrazložitev, ki je podobna obrazložitvi spornega sklepa, zadošča ugotovitev, da pritožnica v tej zadevi ni navedla nobenega pritožbenega razloga, s katerim bi izpodbijala presojo Splošnega sodišča v zvezi z izračunom glob, zato niti ta izračun niti razlogi, s katerimi je bil utemeljen, niso bili predmet pritožbe pred Sodiščem. Natančneje, kot izhaja iz točke 85 navedene sodbe, Sodišču ni bil veljavno predložen pritožbeni razlog v zvezi s sorazmernostjo glob.
- 226 Na drugem mestu, glede trditev, s katerimi se izpodbija možnost, da Komisija zaradi kršitev člena 4(1) in člena 7(1) Uredbe št. 139/2004 naloži dve globi v enakem znesku, je treba ugotoviti, da se Splošno sodišče v točkah od 320 do 324 izpodbijane sodbe ni posebej izreklo o tem vprašanju. To vprašanje se namreč nanaša na utemeljenost spornega sklepa, točke od 320 do 324 izpodbijane sodbe pa se nanašajo na obrazložitev tega sklepa, zlasti na razloge, ki so bili podlaga za določitev zneska naloženih glob.
- 227 Ta trditev nikakor ni utemeljena, ker je presoja zneska teh glob odvisna od presoje, ki jo je treba opraviti glede na okoliščine vsakega posameznega primera ob upoštevanju meril teže, narave in trajanja kršitev iz člena 14(3) Uredbe št. 139/2004. Torej ni mogoče na splošno trditi, da globi, naloženi z istim sklepom zaradi sočasnih kršitev člena 4(1) in člena 7(1) te uredbe, nikoli ne moreta biti v enakem znesku.
- 228 Vendar mora biti v posebnih okoliščinah posameznega primera naložitev dveh glob v enakem znesku za taki kršitvi utemeljena z razlogi, ki jih navede Komisija.
- 229 Opozoriti je namreč treba, da je družba Altice pred Splošnim sodiščem posebej trdila, da Komisija ne more naložiti glob v enakem znesku za različno trajajoči kršitvi. V zvezi s tem zgolj z okoliščino, tudi če je resnična, da trenutne in trajajoče kršitve ni mogoče primerjati glede na njuno trajanje, ni mogoče odgovoriti na te trditve. Splošno sodišče bi moralo na podlagi trditev družbe Altice preveriti, ali je bila naložena globa – ob upoštevanju trenutne narave kršitve obveznosti priglasitve – sorazmerna. Splošno sodišče pa te presoje ni opravilo, ker se je v točki 343 izpodbijane sodbe sklicevalo zgolj na neprimerljivost obeh kršitev.
- 230 Na podlagi navedenega je treba drugemu in tretjemu delu šestega pritožbenega razloga ugoditi.

Četrty del šestega pritožbenega razloga

- 231 Družba Altice s četrtem delom šestega pritožbenega razloga Splošnemu sodišču očita, da v nasprotju s sodno prakso, ki izhaja iz točke 39 sodbe z dne 3. aprila 2019, Powszechny Zakład Ubezpieczeń na Życie (C-617/17, EU:C:2019:283), ni pazilo na to, da bi bili globi, ki sta ji bili naloženi z enim sklepom za ista dejanja, sorazmerni. Po njenem mnenju sta ti globi, tudi po znižanju globe, naložene zaradi kršitve člena 4(1) Uredbe št. 139/2004, ki jo je Splošno sodišče opravilo v okviru izvajanja svoje neomejene sodne pristojnosti, tako previsoki, da nista sorazmerni.
- 232 Ker je bilo v zvezi s tem v točki 230 te sodbe razsojeno, da je Splošno sodišče napačno uporabilo pravo pri nadzoru nad globo, ki jo je Komisija naložila zaradi kršitve člena 4(1) Uredbe št. 139/2004, kar je lahko vplivalo na njegovo izvajanje neomejene sodne pristojnosti, o tem delu pritožbenega razloga ni več treba odločati.
- 233 Na podlagi navedenega je treba drugemu in tretjemu delu šestega pritožbenega razloga ugoditi, v preostalem pa ta pritožbeni razlog zavrniti.
- 234 Zato je treba izpodbijano sodbo razveljaviti v delu, v katerem je bila v točki 2 izreka zavrjnena tožba za razglasitev ničnosti člena 4 spornega sklepa in v točki 1 izreka določena nova globa, naložena s tem sklepom.

Tožba pred Splošnim sodiščem

- 235 V skladu s členom 61, prvi odstavek, Statuta Sodišča Evropske unije lahko to v primeru razveljavitve odločitve Splošnega sodišča samo dokončno odloči o zadevi, če stanje postopka to dovoljuje.
- 236 To velja v obravnavani zadevi, saj ima Sodišče na voljo vse elemente, ki jih potrebuje za odločitev o tožbi.
- 237 Najprej je treba v zvezi z obsegom nadzora Sodišča poudariti, da se izpodbijana sodba, kot je razvidno iz točke 234 te sodbe, razveljavi le v delu, v katerem je bila v točki 2 izreka zavrjnena tožba za razglasitev ničnosti člena 4 spornega sklepa in v delu, v katerem je bil v točki 1 izreka določen nov znesek globe, naložene s tem sklepom. Zato mora Sodišče spor obravnavati le v delu, v katerem se nanaša na predlog za razveljavitev navedenega člena 4 spornega sklepa in o predlogu za znižanje zneska globe, naložene zaradi kršitve člena 4(1) Uredbe št. 139/2004 (glej po analogiji sodbo z dne 18. marca 2021, Pometon/Komisija, C-440/19 P, EU:C:2021:214, točka 157).
- 238 Najprej, v zvezi s predlogom za razglasitev ničnosti člena 4 spornega sklepa iz razlogov, navedenih v točkah 221 in 222 te sodbe, izhaja, da ta sklep ni zadostno obrazložen glede zneska globe, naložene na podlagi člena 4(1) Uredbe št. 139/2004.
- 239 Zato je treba ugoditi predlogu za razglasitev ničnosti člena 4 spornega sklepa.
- 240 Dalje, v teh okoliščinah je treba na podlagi neomejene sodne pristojnosti, ki je Sodišču priznana s členom 261 PDEU in členom 16 Uredbe št. 139/2004, odločiti o znesku globe, ki jo je treba naložiti družbi Altice zaradi kršitve, ugotovljene v členu 2 spornega sklepa, in sicer zaradi kršitve člena 4(1) Uredbe št. 139/2004 (glej po analogiji sodbi z dne 12. novembra 2014, Guardian

Industries in Guardian Europe/Komisija, C-580/12 P, EU:C:2014:2363, točka 73 in navedena sodna praksa, in z dne 21. januarja 2016, Galp Energía España in drugi/Komisija, C-603/13 P, EU:C:2016:38, točka 87).

- 241 V zvezi s tem je treba spomniti, da je Sodišče, ki na podlagi člena 61, prvi odstavek, drugi stavek, Statuta Sodišča samo dokončno odloči o sporu, pristojno, da v okviru izvajanja svoje neomejene sodne pristojnosti presojo Komisije nadomesti s svojo presojo in naloženo globo ali periodično denarno kazen posledično odpravi, zniža ali zviša (sodba z dne 21. januarja 2016, Galp Energía España in drugi/Komisija, C-603/13 P, EU:C:2016:38, točka 88 in navedena sodna praksa).
- 242 Kot je razvidno iz točke 70 te sodbe, se lahko v skladu s členom 14(2)(a) in (3) Uredbe št. 139/2004 zaradi kršitve člena 4(1) te uredbe naloži globa, katere znesek je treba določiti do zgornje meje 10 % skupnega prometa podjetja ob upoštevanju narave, teže in trajanja kršitve.
- 243 V obravnavanem primeru se, prvič, Sodišče strinja s presojo Komisije iz točke 577 obrazložitve spornega sklepa, v skladu s katero je kršitev člena 4(1) Uredbe št. 139/2004, ki jo je storila družba Altice, po naravi resna.
- 244 Drugič, glede teže te kršitve je ob upoštevanju točk od 195 do 200 te sodbe dokazano, da je bila navedena kršitev storjena vsaj iz malomarnosti. Poleg tega glede na presojo iz točk od 587 do 593 obrazložitve spornega sklepa ni sporno, da je Sodišče prav tako potrdilo stališče, da je zadevna transakcija vzbujala resne dvome glede njene združljivosti z notranjim trgov. Ob tem je treba upoštevati dejstvo, ki ga je Splošno sodišče poudarilo v točkah od 364 do 367 izpodbijane sodbe, da je družba Altice Komisijo na lastno pobudo obvestila o koncentraciji precej pred podpisom SPA in na to institucijo tri dni po tem podpisu naslovila zahtevo za dodelitev skupine, odgovorne za obravnavo njene zadeve.
- 245 Tretjič, v zvezi s trajanjem kršitve člena 4(1) Uredbe št. 139/2004 je treba spomniti, da je ta kršitev trenutna (sodba z dne 4. marca 2020, Marine Harvest/Komisija, C-10/18 P, EU:C:2020:149, točka 115), kar se v obravnavani zadevi ne izpodbija.
- 246 V teh okoliščinah bo na podlagi pravilne presoje vseh okoliščin obravnavane zadeve znesek globe, ki se družbi Altice naloži zaradi kršitve člena 4(1) Uredbe št. 139/2004, ugotovljene v členu 2 spornega sklepa, določen na 52.912.500 EUR. Tak znesek je očitno sorazmeren glede na naravo, težo in trajanje kršitve, hkrati pa je še vedno dovolj odvrčilen.
- 247 V nasprotju s trditvami družbe Altice je tak znesek tudi skupaj z globo, naloženo zaradi kršitve člena 7(1) Uredbe št. 139/2004, še vedno sorazmeren. Ob upoštevanju ugotovitev Splošnega sodišča v točki 340 izpodbijane sodbe, ki pred Sodiščem niso bile izpodbijane, in ker družba Altice ni navedla posodobljenih podatkov, je treba namreč ugotoviti, da obe globi skupaj ostaneta pod 0,5 % prometa družbe Altice v letu 2017.
- 248 Na podlagi navedenega se znesek globe, naložene družbi Altice zaradi kršitve, ugotovljene v členu 2 spornega sklepa, določi na 52.912.500 EUR.

Stroški

- 249 Sodišče v skladu s členom 184(2) Poslovnika Sodišča, če je pritožba utemeljena in če samo dokončno odloči v sporu, odloči tudi o stroških.

- 250 Člen 138(1) tega poslovnika, ki se v pritožbenem postopku uporablja na podlagi člena 184(1) tega poslovnika, določa, da se plačilo stroškov na predlog naloži neuspeli stranki. Člen 138(3) navedenega poslovnika, ki se na podlagi člena 184(1) tega poslovnika uporablja tudi v pritožbenem postopku, poleg tega določa, da če vsaka stranka uspe samo deloma, nosi vsaka svoje stroške. Vendar lahko Sodišče, če se zdi to glede na okoliščine v zadevi upravičeno, odloči, da ena stranka poleg svojih stroškov nosi tudi del stroškov druge stranke.
- 251 Ker je bil v obravnavanem primeru sprejet le eden od šestih pritožbenih razlogov in samo eden od petih razlogov iz ničnostne tožbe, je treba odločiti, da družba Altice poleg svojih stroškov nosi tudi pet šestin stroškov, ki so Komisiji nastali v teh postopkih.
- 252 Na podlagi člena 184(4) Poslovnika, če pritožbe ni vložil intervenient na prvi stopnji, se mu lahko plačilo stroškov pritožbenega postopka naloži le, če je sodeloval pri pisnem ali ustnem delu postopka pred Sodiščem. Če taka stranka sodeluje v postopku, lahko Sodišče odloči, da nosi svoje stroške. Ker je Svet kot intervenient na prvi stopnji sodeloval v pisni in ustni fazi postopka pred Sodiščem, je treba odločiti, da nosi stroške, ki so mu nastali v pritožbenem postopku in v postopku na prvi stopnji.

Iz teh razlogov je Sodišče (tretji senat) razsodilo:

- 1. Točka 1 izreka sodbe Splošnega sodišča Evropske unije z dne 22. septembra 2021, Altice Europe/Komisija(T-425/18, EU:T:2021:607), se razveljavi.**
- 2. Točka 2 izreka sodbe Splošnega sodišča Evropske unije z dne 22. septembra 2021, Altice Europe/Komisija(T-425/18, EU:T:2021:607), se razveljavi v delu, v katerem je bil z njo zavrjen predlog za razveljavitev člena 4 Sklepa Komisije C(2018) 2418 final z dne 24. aprila 2018 o naložitvi glob zaradi izvedbe koncentracije v nasprotju s členom 4(1) in členom 7(1) Uredbe (ES) št. 139/2004 (zadeva M.7993 – Altice/PT Portugal).**
- 3. V preostalem se pritožba zavrne.**
- 4. Člen 4 Sklepa C(2018) 2418 final se razveljavi.**
- 5. Znesek globe, ki je bila družbi Altice Group Lux Sàrl naložena zaradi kršitve, ugotovljene v členu 2 Sklepa C(2018) 2418 final, se določi na 52.912.500 EUR.**
- 6. Družbi Altice Group Lux Sàrl se naloži, da poleg svojih stroškov nosi tudi pet šestin stroškov, ki so Evropski komisiji nastali v postopku na prvi stopnji in v pritožbenem postopku.**
- 7. Evropski komisiji se naloži plačilo ene šestine stroškov, ki so ji nastali v postopku na prvi stopnji in v pritožbenem postopku.**
- 8. Svetu Evropske unije se naloži plačilo stroškov, ki so mu nastali v postopku na prvi stopnji in v pritožbenem postopku.**

Podpisi